

AZ EGYEDÜLI MAGYAR Bányászlap az Egyesült Államokban

THE ONLY HUNGARIAN MINERS' JOURNAL IN THE UNITED STATES

MAGYAR Bányászlap

Hungarian Miners' Journal

THE HUNGARIAN MINERS' JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

VOLUME XXX. ÉVFOLYAM

DETROIT, MICH. — PITTSBURGH, PA.

1943 december 9

NO. 49. SZÁM

Megszüntetik a LEWIS PERT

Hivatalosan ugyan nem jelentették be, de washingtoni beavatott körök azt állítják, hogy Francis Biddle igazságügyi miniszter rendeletére megszüntetik John L. Lewis ellen folyó eljárásokat.

Az igazságügyi miniszter tudvaleg vizsgálót rendelt el annak a 350,000 dolláros kölcsönnek az ügyében, amit John L. Lewis folyósított a Mine C. Coal Co.-nak Springfield, Ill.-ban, amikor a United Mine Workers of America irthabórat folytatott a Progressiv Mine Workers tagjai ellen.

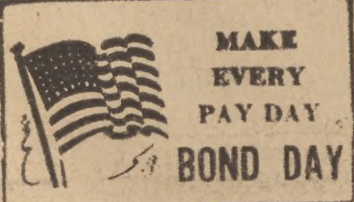
A vizsgálat hosszú hónapok óta folyt, mert meg akarták állapítani, hogy Lewis szövetségi törvényt sértett-e az összeg folyósításával. Washingtoni beavatott körökből származó információk szerint Biddle nem találta az összehordott bizonyítékokat elégségesnek arra, hogy Lewist el lehessen ítélni és minthogy kitéve magát annak, hogy az esküdtsek felmentse Lewist, jobbnak látja az ügyet beszűkíteni. Ismételtük azonban, erről semmiféle nyilatkozat eddig nem látott napvilágot, de igazságügyi miniszteri körök állítják, hogy az ügy soha se nem fog bíróság elé kerülni.

Biddle kétségeltelen a legjobb ügyvédeknek osztotta ki az ügyet tanulmányozás és vizsgálat végett és ha azok nem találják elég bizonyítékot Lewis ellen, akkor Lewis olyan óvatosságot hajtotta végre a kölcsön folyósítását, hogy valóban nem követett el törvényt.

A szövetségi eljárás megszüntetése azonban még nem jelenti azt, hogy ezzel az ügy befejezést is nyert volna, mert van a dolgnak másik oldala is. Az adóhivatal, mely szintén érdekelt az ügyben, azt vizsgálja, nem történt-e mulasztás akár a Mine B. Coal Co., akár a United Mine Workers részéről a kölcsön folyósítása körül.

A Progressiv Miners szervezet természetesen igyekezik napirenden tartani az ügyet, főleg most, amikor arról van szó, hogy esetleg az ő feladozásuk árán is az American Federation of Labor felveszi a United Mine Workers of Americát.

A Progressiv bányászok olyan sokat szenvedtek Lewis hadjárataitól Illinoisban, hogy nem lehet csodálni, ha mindent elkövetnek, hogy legalább részben visszafizessék Lewisnek az ellenük elkövetett embertelenségeket.

JÓL KERESNEK a United Mine Workers ügyvédei

Ickes azzal vádolja őket, hogy "sztrájkba" mentek a szerződés ellen. — Nagyobb szén-áremelés a késedelmeskedés fő célja. — Azt állítják, hogy munkába menet és onnan jövet idejének megfizetése tullepte a Little Steel formulát. — Felakarják borítani az Ickes-Lewis egyezséget.

Nincsen ebben az országban még egy munkásszervezet, melynek olyan nagyok lennének az ügyvédi kiadásai, mint a United Mine Workersnak. Egy percig se higgyük azonban, hogy ez azért van, mert a bányászoknak — a tagoknak — sok olyan ügyük van, mely ügyvédi munkát igényel. Kétségtelen, hogy kártérítési ügyekben gyakran veszik igénybe a tagok a szervezet ügyvédeit, de az ilyen ügyek költségei aránytalanul kicsik — más természetű ügyek kiadásaihoz képest.

A United Mine Workers of America utóljára közreadott pénzügyi kimutatása szerint hatalmas összegeket fizettek ki "rendkívüli" jogi munkákért. — Nincsen megjelölve, hogy mik lehetnek azok a "rendkívüli" jogi munkák, amikért fejedelmi tiszteletdíjak utaltak ki és arról a tagok nem is szerezhetnek tudomást, mert Lewis cár nem tartja szükségesnek, hogy adófizetőivel tudassa, mire költi a beszédett összegeket.

Junius 17-én Thomas Kennedy titkár-pénztárnok könyvelé 175,000 dolláros kiadási tételt mutatnak "rendkívüli" jogi költségek címén.

A hatalmas összegből 50,000 dollárt emelt fel T. C. Townsend, Charleston, W. Va.-i ügyvéd, előkelő republikánus párti politikus, aki az 1932-es választások idején az állam kormányzójelöltje is volt, de az akkori demokrata földindulás maga alá temette. Townsend a United Mine Workersnak régi ügyvédje, rendes fizetést is huz a szervezettől, mint a Kennedy könyve mutatja, az év első hat hónapjában a fenti összegben felül 5108 dollár 97 centet is felvett, még pedig 2400 dollárt, mint fél-évi tiszteletdíjat és 2708 dollár 97 centet költségek fejében.

Hogy az ötven ezer dollárért milyen különleges szolgálatot végzett, azt nem lehet tudni.

Ugyancsak június 17-én Gillespie, Burke és Gillespie, Springfield, Ill.-i ügyvédi cégnek is kifizetett 50,000 dollárt. Ennél a tételnél sincsen megjelölve, hogy milyen ügyben teljesített szolgálatért kapták a hatalmas összeget, Feltehető, hogy az új szerződés körüli fáradozásaikért. Kétségtelen, hogy a cég tagjai tárgyaltak az illinois bányászokkal.

Golden és Lay nevű ügyvédi cég, melyről nincsen megjelölve, hol van az irodája, 25,000 dollár tiszteletdíjat kapott, de

SZERVEZIK A TISZTVISELŐKET

Pennsylvania állam bányatársasági levelet kaptak John McAlpintól, a United Clerical, Technical and Supervisory Union elnökétől — ez a union a United Mine Workers of America hirhede ötvenedik kerületéhez tartozik —, melyben bejelentik, hogy ugynevezett fehér galléros alkalmazottaikat szervezni kívánják.

Azt kéri a bányatársaságtól, hogy tekintettel arra, miszerint már eddig is nagyon sok bányahivatalnok tartozik szervezetükhöz, ismerjék el a uniont, mint egyedül illetékeset arra, hogy a "fehér gallérosok" nevében tárgyaljon.

A bányatársaságok nem tesznek eleget a kívánságnak és nem ismerik el a uniont, mint tárgyaló felet, sőt abba sem hajlandók beleegyezni, hogy azokat is a United Mine Workersba szervezzék. A bányatársaságoknak az az álláspontja, hogy nem tartozhat a fehér galléros alkalmazottak ők szervezetebe munkásaikkal, hiszen az előbbieknek bizonyos ellenőrzési munkákat kell végezni az utóbbiak felett.

A union elnöke azzal próbál nyomást gyakorolni a bányatársaságokra, hogy azt állítsa, amennyiben többségük lenne az alkalmazottak körében és a bányatársaságok még se lennének hajlandók őket elismerni, Lewis sztrájkba hívja majd a bányászokat.

A bányatársaságok ugyan sok mindent el tudnak képzelni Lewisről, de azt nem, hogy erre a lépésre ragadhatná magát. — Nem hihetik, hogy a nagy kinnal tétő alá hozott szerződés után most kedve lenne újabb bonyodalmat előidézni a fehér galléros alkalmazottak szervezéséből folyóan.

A bányatársaságok szervezhetnek, de nem a United Mine Workers kebelében, ez az álláspontja a National War Labor Boardnak is.

A bányászok keresetének emelésével különben a bányász alkalmazottai is nagyobb keresetnek jutnak és Mr. McAlpin éppen azt mondja, hogy ha a United Mine Workers of America nagyobb keresetért biztosit a fehér galléros alkalmazottakat, akkor azokat szabadon szervezniük is.

Kétségtelenül roppant érdekes kísérlet a fehér galléros bányász alkalmazottak szervezése, de kétséges, hogy sikeres lesz-e az?

Ha a hatóságok nem engedik meg a United Mine Workersba szervezésüket, ki tudja lesz-e majd más szervezet, mely megkezdene a szénmezőkön a fehér galléros alkalmazottak szervezését.

McAlpin szerint a fehér galléros bányászalkalmazottak kije-

MIT AKARNAK a déli bányák tulajdonosai

Százhetvenötezer dollár "rendkívüli" jogi költségeket fizettek ki. — Az ügyvédek azonkívül rendes fizetést és költségeket is huznak a bányászszervezettől. — Az ötvenedik kerület szervezési költségei hat hónap alatt több mint egy millió dollárt emésztettek fel.

Amikor e sorokat írjuk, a bányászok szerződése még mindig nincsen végleges formában öntve.

A bányatársaságok hatvanöt százaléka, az ugynevezett északi és délnyugati bányatársaságok hajlandók az Ickes-Lewis szerződésben megállapított kereteken belül, a bányatársaságok és a union már nagyjából teljesen rendezni is vannak a részletek is, de a szerződés még sem lehet megkötni — a déli bányászok miatt.

A déli szénmezők bányatulajdonosai egészen érhetetlen magatartást tanúsítanak. Most azt kezdik vitatni, hogy a munkába menet és onnan jövet megfizetése már messze túl lépne a Little Steel formulát, már pedig míg ők nem kapnak hivatalos értesítést a War Labor Boardtól, hogy a Little Steel formula nem gilt többet, addig nem kötnék semmiféle szerződést.

Ickes belügyminiszter hiába érvel a bányászok megbízottainak, miszerint már meg lett állapítva, hogy a munkába menet és onnan jövet idejének megfizetése nem fizetésjavítás, hanem egy régebbi igazságtalanság megszüntetése és a War Labor Boardnak is ez a felfogása: a bányászok nem hajlandók Ickes álláspontját helyesnek elismerni.

Az ország érdeke azt kívánja, hogy a széniparban végre álljon helyre a teljes nyugalom, a bányászok azonban nem törődnek az ország érdekeivel. Csak saját hasznukra vannak tekintettel és semmi másral nem gondolnak.

Edward J. Burke, a Southern Coal Producers Association elnöke a csoport szószólója, de Ickes belügyminiszter a sajtókonferencián kijelentette, hogy Burke csak eszköz és voltaképpen a déli bányászok magatartását James D. Francis, az Island Creek Coal Company nagyhatalmu elnöke irányítja. Ickes szerint Francis nem engedi a déli bányászokat a szerződés megkötésére és őt a déli bányászok rossz szellemének tartják.

A déli bányászok szerint teljesen másfajta szerződésre len-

lentették, hogy a végsőig fog-nak harcolni azért, hogy a United Mine Workers ötvenedik kerületéhez tartozó unionnak tagjai lehessenek, a bányatársaság vezetői azonban azt állítják, hogy McAlpin állítása kitá-lalás.

FELMENTIK A Bányászokat

Egyes szénbányában olyan roppant nagy hiány mutatkozik fiatal, gépeket kezelni tudó bányászokban, hogy e miatt a termelés rendje is veszélyeztetve van.

A sorozások megkezdése után nagyon sokáig nem mentettek fel fiatal bányászokat katonai szolgálat alól és ennek levét isszák most a bányák.

A bányászokban vannak munkások, amikhez fiatal, friss és fűrge bányászokra van szükség és ezeknek legtöbbje most hiányzik a bányákból.

Ujabbban mentettek fel bányászokat katonai szolgálat alól, de nem olyan sokat, hogy a hiányokat pótolni tudják.

Az ország szénkészlete pedig egyre emelkedik és újabb munkáskezekre nem tudnak szert tenni.

Ickes belügyminiszter 1944. évre még nagyobb mennyiségű szén kiván bányászni, arra számítva, hogy Európában a néci iga alól felszabaduló területekre is innen kell majd szén szállítani. A nagyobb mennyiség azonban csak úgy remélhető, ha a bányák munkás hiányát segíteni tud.

C. J. Patton, Ickes belügyminiszter helyettese, most átiratot intézett a kormány kezelésében levő bányákhoz és abban arra utasítja a bányavezetőket, hogy minden fiatal bányász érdekében, akinek munkáját nem tudnák más személyvel betölteni, kérjenek katonai szolgálat alól való felmentést.

Patton szerint a katonai hatóságokkal egyetértésben teszi ezt az intézkedést, mert belátták, hogy a szénbányászati megbénulása roppant káros lenne a hadviselésre és így minden igazolt esetben megkapják a felmentést.

A szénbányákon kívül az ércbányákban mutatkozik nagy munkáshiány, de ott már valamennyit javítottak a helyzeten azzal, hogy bevált munkásaikkal, akiket bevonultattak, küldjenek vissza a bányákhoz, mert nem képesek a jó szakmunkásokat pótolni. Azt állítja, hogy a bál-estetek nagy számának is egyik oka, hogy sok gyakorlatlan embert végez olyan munkát, mely hosszú gyakorlatot és szakértelmet igényelne.

Az, hogy most elrendelik a felmentéseket, valamennyit mindenesetre segít a széniparban, bár egy kissé későn jött ez az intézkedés.

Rendelje meg barátjának a Bányászlapot karácsonyi ajándékkul, csak két dollár egy egész és sztendőre

Mi az újság AMERIKÁBAN

Nem kell sok fogoly

A kormány százezer olasz hadifoglyot akart áthozatni, hogy farm-munkákon helyezték el őket.

Ezt a tervet úgy a munkás-szervezetek, mint a vezérkar ellenzik, s így a tervet egyelőre feladták.

A szenátus kívánsága

A szenátus tagjai — ellentétben a vezérkar terveivel — azt kívánják, hogy a fegyverszünet után a leszereléssel ne várjanak, amíg a volt katonáknak munka jut, hanem minél gyorsabban küldjék majd haza őket.

Ugyancsak ellenzik azt a gondolatot, hogy a fegyverszünet után is gyártsanak valamennyi felesleges hadi felszerelést, csupán azért, hogy a munka hirtelen meg ne szűnjék egészen.

Tul vagyunk a százezren

Október folyamán 8,362 hadirepülőgépet termeltünk, s ha ezt a színvonalat tartani tudjuk, évi termelésünk felül lesz a százezer gépen. (Mikor Roosevelt évi ötvenezer gépről beszélt, nemcsak a németek, sok amerikai is — örültek tartotta.)

Munkátlanlág

Az általános munkás-hiány közepette október folyamán héttől százezer ember volt munkanélkül ebben az országban. Természetesen olyan vidékeken, ahol hadi munka egyáltalán nincs.

Mikor lesz autógumi

A kormány megfelelő szervei azt hiszik, hogy 1944 közepén minden feltétlenül szükséges autógumi rendelkezésre áll a lakosoknak, és 1944 végére mindenki kaphat autógumit, akinek arra szüksége lesz.

Nem lesz kényszermunka

Egyelőre a kormány minden szerve ellenzi, hogy munkasorozás legyen ebben az országban, s ha bizonyos helyeken a munkáshiány meg nem szűnik, akkor a nem hadi ipartól azokon a vidékeken az anyagot fogják megvonni s úgy kényszerítik a munkásokat, hogy hadi iparban keressenek elhelyezkedést.

Szén adagolás

A kormány azt hiszi, hogy a szénadagolást (legalább az egyes és közvetlen adagolást) el tudják kerülni, mert óriási szénraktár van felhalmozva az országban. Lesznek azonban városok, ahol időnként a szén a kereskedők fogják adagolni önkéntesen a vevőknek.

Cipő és ruha

Cipőből és ruhából nincs nagy készlet az országban, de mindenkinek jut annyi, amennyire szüksége lesz a következő hat hónapban. A cipőadagolás megmarad, a ruha adagolást nem fogják bevezetni belátható időn belül.

Veteránok kezelése

A háboruban részt vett katonák életük végéig részesülnek orvosi kezelésben a veteránok kórházaiban, tekintet nélkül arra, hogy betegségük katonai szolgálatból kifolyólag történt-e, vagy sem. Otthon magánkezelés költségeit csak abban az esetben kaphatják meg, ha betegségük összefüggésben van a katonai szolgálattal.

Mennyi a deficit?

A múlt évben (a kincstár az üzleti éveket július 1-től a következő év június 30-ig számítja) a nemzet költségvetése ötvenháromezer nyolcszáz millió dollár deficittel zárult, vagyis ennyivel több kiadása volt a kormánynak, mint amennyit az összes adókból bevettünk. (Pearl Harbor előtt nem volt a nemzet összes adóssága negyvenezer millió dollár.)

A múlt év kincstári bevétele negyvenháromezer millió dollár volt.

Mit takarítunk meg?

Amerikai egyének 1940 január elsejétől 1943 június 30-ig, tehát három és fél év alatt ötvenháromezer millió dollárt takarítottunk meg. — Ez összegből négyezerháromszáz millió dollárt helyeztek el kamatos takarékbetétnek, huszonkilencszáz millió dollárt tettek checkszámlára, vagy tartották meg a házaknál készpénzben, huszonháromezer kilencszáz millió dollárt vettek bondokat. — Ugyanezen idő alatt vásároltak hétézer nyolcszáz millió dollár értékű életbiztosítást és kifizettek kétszázmillió dollár adósságot.

Katonák életbiztosítása

Akik a katonai szolgálatban életbiztosítást vesznek, a háború után azt átváltoztatják — nagyon olcsón — husz vagy harminc éves rendes biztosításra. — Fontos, hogy a katonák leszereles után a biztosítást abba ne hagyják, mert olyan olcsón más biztosítást lehetetlen kapniuk.

Mennyit költünk?

Tisztán a háborúra a kormány és a kongresszus évi száz-ezermillió dollárt irányozta elő, de úgy látszik, "csak" kilencvenkétezer millió dollárt költünk évente a hadviselésre.

Harmincöt éves amerikai élet SÁRGULÓ LEVELEIBŐL

Irja: HIMLER MÁRTON

Mint írtam, a Magyar Bányászlapot a magyar bányászok nemcsak szívesen, de lelkesen fogadták és az újságírást, vagy lapcsinálást — tőlük tanultam.

Vagy öt hónapos lehetett az újságom, mikor West Virginia-ba ismét lementem, ahol nemcsak mint régi barátot és pedlert, hanem mint "szerkesztőt" fogadtak.

Tetszett a bányászoknak, hogy ami bajuk, panaszkodásuk volt, azt megírtam s nemcsak a bányatársaságokra, a főmanokra panaszkodtak, hanem mindenre, ami őket bántotta.

Welch környéke tele volt magyar "vendégglósskkel", amelyekben kevés szerep jutott az eladott ételnek, s annál több a pisztáknak, akik a vendéglóssal összejárva a magyar pénzt elvették.

Leirhatatlan terrort fejtettek ki a Baldwin-Feltz bányarendőrök, akik akármilyen ürügy alatt elfogtak egy bevándoroltat, ha megtudták, hogy van pár száz dollárja.

A szegény elfogott magyar megijedt, nem is tudott beszélni, nem is tudta, hogy mivel vádolják, csak azt tudta, hogy a pénzt oda kell adnia, különben ott marad a börtönben.

Azon az uton történt velem, hogy tolmács voltam egy néger békebíró előtt Wilco. West Virginia-ban, ahol két magyar asszony kölcsönösen vádolta egymást. Valámin összeveszték, s egymásnak a haját sem kimélték.

A bányatelep a United States Coal and Coke (acéltruszt) Gary-i telepeinek egy része s ott a békebírók és más hatósági személyek természetesen a bányatársaság teljes védelmét élvezték, hiszen az használta fel őket rá, hogy "rendet" tartassanak a környéken s hogy a szervezet neve még a madarak szárnyán se jöhessen azokba a völgyekbe.

A civakodást a derék magyar asszonyok még a bíró előtt is folytatták s bizony veszekedés közben a "firhangot is felhuzlapcsinálást — tőlük tanultam."

A néger justice-of-peace világosan és érthetően "Fifteen Dollars and Cost" büntetést szabott ki mind a kettőre. A "cost" ugyemlékszem, volt vagy tizenkét dollár.

Mikor azonban az egyik misszisz a legelső szoknyáját felhuzva hatalmas csomó bankót szedett ki az akkor divatos "national bankjából", s elkezdte a huszonhét dollárokat kellően zafatos magyar kiszólások mellett olvasni, a bíró hirtelen észbe kapott.

"Excuse me, Fifty dollars, not fifteen dollars", vágta oda az asszonynak.

A "fifty" dolláros büntetések a kedélyeket alaposan lehűtötték a honfitársnőknél, s akkor láttam, hogy mindaz igaz, amit a bányászok részben elmondtak, részben levelekben írtak a hatósági közegek felől, akiknek a karmai közt szabad préda volt a bevándorolt azokban az időkben.

De azt is láttam, hogy ha magyarul írom meg mindezt, az tetszeni fog a bányásznak, de nem segít rajta egy jótányit sem, már pedig én segíteni akartam.

New Yorkba visszatérve az ezekről az üzemekről írt cikkeimet először Mandel Ernővel, azután Ligeti Imrével angolra fordítottam s azokért a fordításokért három dollárt fizettem.

A Baldwin-Feltz magánrendőrségi iroda kerületi feje Alex Hufford Welch sheriff volt, s ő volt a felelős érte, hogy a "rend" — et a társaságok kedve szerint fenntartsa, amiért teljes bántatlanságot élvezett azután, akárhogy rabolt akár ő, akár az emberein keresztül.

Ha valakit kifosztottak és össze-vissza vertek s az illető eset-

leg valahová mégis elment panaszra, elég volt annyit mondani, hogy a panaszos "uniot" emlegetett s az illetőt akár agyon is verheték.

Reuter akkori charlestoni alkonzul, aki egyébként is nagyon derék ember volt, nem egy ízben próbált egy-egy kifosztott, vagy félig agyonvert magyar érdekében fellépni, eredményt soha nem tudott elérni.

Mikor Huffordot támadni kezdtem, s egyes borzalmasabb eseményeket angol nyelven megírtam, Reuter felajánlotta, hogy mindenben boldogan cooperál az újsággal, amit azt hiszem soha azelőtt vagy azután egyetlen amerikai magyar konzul önszántából még fel nem ajánlott.

Az angol nyelven megjelenő támadások óriási szenzációt keltettek a vidéken, ahol angol lapok szerkesztői sem maradhattak volna életben egyetlen napig sem, ha hasonló írók jelenléte volna meg lapjaikban. (Igaz, hogy annak a veszedelme nem forgott fenn, mert hiszen a vidék kis angol lapjai természetesen a bányatársaságokat szolgálták s független angol lap a déli szénvidéken nem volt 1921-ig.)

Hufford megüzente Komlóssy Károlyt akkor welchi magyar pool-room tulajdonossal, hogy agyonüti, ha lemegyek arra a vidékre és jól tudtam, hogy ez nem üres fenyegetés a részéről.

Havas Béla akkori "pikceserfeker" sokkal kevesebbet vétett neki s félholtan huzták ki egyszer a kezéből, csupán azért, mert egy tolmácsolás alkalmával a magyartól elvett négyszáz dollár büntetést sokalta.

Nem is nagyon vágyakoztam arra a vidékre, de mikor Károly Mihály másodszer jött Amerikába, nem tudtam az alól kitérni.

Érdekes hírek EURÓPÁBAN

Tej Moszkvában

Moszkva gyári munkásai elhatározták, hogy a háború végéig tejet sem ilyen formában nem isznak, s a városok rendelkezésére bocsájtott tejet az utolsó cseppig a tíz éven aluli gyermekeknek engedik át.

Szerbek egymás között

A szerb kommunista szabad csapatok (partizánok) tudatták a száműzött szerb kormánnyal, hogy mindaddig nem fognak azzal együtt működni, amíg Mihajlovitch lesz a száműzött kormány hadügyminisztere, akitők a názikkal való barátsággal vádolnak.

A másik kikötés az, hogy a szerb király csak akkor menjen vissza a győzelem után Jugoszláviába, ha a népszavazás mellette döntene.

De Gaulle őszinte

DeGaulle, a szabad franciák politikai vezére, aki a francia bizottságban végre teljesen magához ragadta a hatalmat, s aki régebben azt állította, hogy önző céljai nincsenek, most már valamivel őszintébb. Mikor a bizottságból mindenkit ki-turt, aki nem akarta elismerni egyedüli vezérnek, kijelentette, hogy csak "egyelőre" nem feje az egész francia nemzetnek.

Franco "semlegessége"

Angol-amerikai nyomásra Spanyolország diktátora vissza rendelte a "kék" hadsereget, azokat a spanyol "önkénteseket", akik az orosz fronton harcoltak.

Személyes levelet írt azonban minden katonának, hogy szívesen veszi, ha beáll a német hadseregbe, s aki így felcsap názinak, az nem veszi el spanyol állampolgárságát. — A kongresszus azt szeretné, ha Washington megszakítaná a diplomáciai összeköttetést a véres kezű spanyol diktátorral.

Királyok jövője

Az olasz király sorsa régen meg van pecsételve s nem lehetetlen, hogy ott a királyság megszűnik.

A görög király semmivel nem népszerűbb, s a görög kormány ígéretet tett a görög szabad csapatoknak, hogy a király nem megy haza a háború után, amíg népszavazás útján haza nem hívják.

A kommunista szerb partizánok hallani sem akarnak róla, hogy Jugoszlávia királyság legyen még egyszer.

A román király szintén szívesebben lenne Mexicóban az apjánál. Nem biztos, hogy Belgium királya megtarthatja a trónját, ha hazatér a száműzött belga kormány.

Mexikóiak Európában

Az Olaszországban küzdő nyolcadik angol hadsereg keretei közt három mexicói divízió is harcol, s azt hiszik, hogy a tavaszra egy külön mexicói hadsereg lesz az európai harctéren, akiket braziliai katonák is fognak követni.

Karácsonyi csomagok

Az amerikai katonáknak karácsonyi csomagok már november havában érkeztek Európába és Afrikába. — A csomagokat felraktározák és azokat lehetőleg december második felében kézbesítik a címzeteknek.

Tilos panaszkodni

Németországban november elsején rendeletet adtak ki, hogy a katonáknak írt levelekben tilos panaszkodni és különösen tilos arról írni, hogy valamelyik városban a repülőgépek kárt tettek. A panaszokat tartalmazó leveleket nem kézbesítik s a küldőiket megbüntetik. — Állítólag az orosz fronton szenvedett vereségeknek sok közül volt a hazulról kapott rossz híreknek, amelyek a katonák harci kedvét elvették.

Törökök és magyarok

A török félhold (Vörös Kereszt) megható felhívást intézett Törökország lakosságához, hogy adakozzanak Budapestre küldendő karácsonyi ajándékokra, mert a "budapesti proletár gyermekek éheznek."

Szöknek az osztrákok

A moszkvai nyilatkozat óta, amelyben Ausztriának a visszaállítását ígérték, az osztrák katonák tömegesen szöknek át az oroszokhoz, s a német vezérkar intézkedett, hogy minden osztrák csapatot azonnal hívjanak vissza arról a frontról.

Románok vád alatt

A Szovjet a német tisztet ezreit vádolja, hogy kegyetlenkedtek a civil lakossággal, s azokat ok nélkül halomra gyilkolták. Állítólag mindössze hét magyar tisztet vádolnak ugyanazzal, de kétszáznál több román tiszt van a vádlottak listáján.

Üzenet Francónak

Az Egyesült Államok spanyolországi követe "barátságosan" figyelmeztette a spanyol diktátort, hogy a japánok által szervezett philippini "kormánynak" küldött gratulációja Washingtonban nem emelte az íranta táplált "rokonzenvet", s az nem szolgálja a "jó viszonyt" az Egyesült Nemzetek és a spanyol kormány közt.

"Csendes éj..."

A szétbomlott falucskát mindenki elhagyta — az bizony élettelen.

Halálos csend fogadja a faluba benyomuló hóseinket. A "Csendes Éj" a "Szentséges Éj" itt a nyomor, a pusztulás, a halál éjszakája.

Milyen más is az a "Csendes Éj" amelyre hóseink nem gondolhatnak másként csak fájó szívvel, könnybe lábadt szemmel... milyen más, — milyen megkapóan fenséges odaát Amerikában a "Csendes Éj".

De az itthon maradtak szívében sem lehet teljes a nyugalom, a megpróbáltatások napjaiban. Nem lehet annak nyugodt lelkiismerete, aki csak magára gondol és nem azokra, akik érette állják a szenvedések kínját — akik minden percben érette néznek a halál szemébe.

Könnyítsen lelkiismeretén... segítse hőseinket... segítse szent Karácsony napján azzal, hogy ajándékol War Bondot vásárol.

Nincs kerek e nagy világon szebb — ajándék ez esztendőben, mint a War Bond... azt vegye annak, aki közel áll szívéhez.

Ebben az elgondolásban áldozunk mindannyian szent Karácsony napjának.

FOR PEACE ON EARTH * BUY WAR BONDS

— PÁRTOLJA HIRDETŐINKET —

A HÁLÁTLANSÁG IGAZI MINTAKÉPEI

Az ellenségeinkkel majd elbánnunk, s mióta a Szovjettel barátságot fogadtunk egymásnak, azóta a barátainktól sem féltünk, de a "pártfogolt-jainkkal" bajunk lesz.

A francia bizottság bejelentette, hogy ők a moszkvai döntést nem ismerik el kötelezőnek magukra nézve, mert megsértődtek, hogy ők nem voltak a négy nagyhatalom tanácskozássá meghívva.

Ez nem az első eset, hogy a kisé megdagadt feji iracsiák bizottsága ilyen modorban hallatt magáról.

Allandóan fészkelődnek, izegnek-mozognak, azt hiszik, hogy ők a világ közepe, s úgy gondolkodják, hogy nem is a nagy asztalnál, de annak is a fejénél illetné meg a hely őket.

A szövetségesek a franciákhoz jók voltak.

Részben önzésből, hiszen szükség van egy erős, egészséges francia nemzetre, s az ő felszabadításuk nélkül nem lehet a názikat levetni.

De az ember elvárhatná, hogy az ilyen ügyekben hangfogóval beszéljen a DeGaulle bizottság, amely teljesen tehetetlen lenne, ha fegyvereket nem kapna ettől a nemzettől és az angoloktól.

A franciák bizottsága elfejti, hogy szegényletes vereséget szenvedtek, hogy az egész francia kormány és hadsereg zülött volt, hogy telve volt az ország árulókkal, fifth kolumnistákkal, s hogy valósággal lehasaltak Hitlernek.

Elfelejtik, hogy az angolok bámulatos hősiessége és az Egyesült Államok példátlan nagylelkűsége nélkül reménye sem lehetne a szabadulásra és a francia nemzet, s különösen De Gaulle feledkezik meg sok dologról.

Elfelejtik a francia bizottság kisé dagadt feji vezére, hogy amíg az Egyesült Nemzetek szóba nem álltak Darlannal, amit De Gaulle soha meg nem bocsájtott, addig az egész De Gaulle bizottság nem ért egy

fabatkát sem a részünkre.

Mikor De Gaulle Dakar ellen ment, onnan véres fejlet verték vissza, s nem volt egyetlen kis francia gyarmat, egyetlen kis pont, amit át tudott volna hozni a szövetségesek táborába.

S mikor szóba álltunk Darlannal, mikor az afrikai francia hadsereget oda adtuk a másik francia tisztt kezébe egymás után hulltak a francia gyarmatok a szövetségesek ölbe.

Ma van hadseregük, ma a bizottság kormányt játszik a szövetségesek jóvoltából, s ezt senki nem bánja.

Örülünk neki, hogy az afrikai francia csapatokat el tudtuk látni fegyverrel, hogy némi segítséget is nyújtottak Corsica ostrománál, és elvárjuk, hogy alkalmas időben a szavukra a francia nép Hitler ellen és Petain ellen fog fordulni.

De ugy látszik évés közben jön meg a francia bizottság étvágya, s ma már nem elégszenek meg azzal, hogy a Földközi közös bizottságban helyet biztosítottak számukra, ma "nagy hatalmat" akar játszani az a francia bizottság, amely egyelőre csak a saját akaratából tartja a hatalmat a kezében, és csak a saját felhatalmazásából beszél a "francia nép" nevében.

Ha a bizottság "semmisnek" tekint a moszkvai határozatokat, akkor esetleg úgy járhat, mint a németek, akik főleg egy időre biztosan szövetséges hadsereget fognak rendelni.

Mert a négy nagyhatalom egész biztosan nemcsak elvárja, de meg is követeli, hogy igenis tekintsék magukra nézve kötelezőnek az egész szövetséges világban, amit Moszkvában döntöttek, s abban a franciák is bennfoglaltatnak.

Remélni akarja mindenki, hogy Franciaország újra nagyhatalom lesz (a szövetségesek jóvoltából), s hogy döntő szava lesz a háboru után Európában. Szüksége van a világnak egy erős Franciaországra.

De egyelőre a bizottság csak egy papíros kormány, az angol-amerikai nemzetek engedélyével és akaratából, és annál több nem is lesz a háboru végéig.

Es voltaképpen itt van a kutya eltemetve.

De Gaulle mindenáron azon mesterkedik, hihetetlen szívósággal, hogy ismerjék el már most francia "kormányának" és úgy térjen haza a háboru után, mint a nemzet feje, aki a kormányt minden további nélkül magához ragadja.

Moszkvában a nagyhatalmak törvényes kormányai szerződtek egymással, s ha meghívták volna De Gaulle urat, aminek nem lett volna semmi értelme, akkor őt is elismerték volna végre törvényes francia kormányának.

Es ezt sem Anglia sem az Egyesült Államok nem hajlandók megtenni.

Az angolszász kormányok nagyon helyesen, arra az állapontra helyezkedtek, hogy a végleges francia kormány megalkotását rábizzák a — francia nemzetre.

Arra a negyven millió franciára, akik otthon szenvednek, s nem arra a negyvenezer, vagy négyszázezer franciára, akik idejében sikeresen elmenekültek hazulról.

Ha másként tennének, elárulnák a franciákat és azt nem fogják a bizottság szép szeméért megtenni.

Ellenben ilyen hasonló nyilatkozatokkal esetleg a szövetségesek "nerv"-jére megy az igent tisztelt bizottság, esetleg elérik, hogy a szabadulás pillanatában nem fognak az első hajón átkelni. Mert a hálátlanságnak és a szemtelenségnek is van bizonyos határa.

Megragadnak minden alkalmat

A bevándorlás és a bevándorlók örök ellenségei sietnek megragadni minden olyan alkalmat, amely lehetővé teszi nekik, hogy üssenek egyet rajtunk, és még több érdemes embert zárjanak ki ebből az országból.

A kongresszusban most már hónapok óta tárgyalják, hogy szerencsétlenség lesz-e a nemzetre, ha a velünk szövetségben lévő Kinából beengednek törvényesen vagy száz bevándorlót évente.

Az elnök erre régen megkérte a kongresszust, mert hiszen szegény gyalázat, hogy a világon csak egyetlen nemzetet bélyegeztünk meg azzal, hogy az ajtót becsapjuk előttük, bár a kvóta törvény értelmében összesen sem jöhet évi kétszáz bevándorlót sem Kinából.

Még Japán számára is volt kvótánk, s Japán alaposan ki is használja ellenünk Ázsiában azt a tényt, hogy a kínaiakat lenézzük, mert őket ide be nem bocsájtjuk, s akik mégis itt vannak, azokat a polgárosodás lehetőségéből kizárjuk.

Talán most, a tizenharmadik órában a kongresszus meg fogja a kormány kivánságát szavazni, s egész biztos, hogy száz kínai bevándorlót nem fogja átfórnálni ezt az országot.

A bevándorlók hagyományos ellenségei azonban felhasználják rá az alkalmat, hogy általában a bevándorlás korlátozását csikarják ki s a jelenlegi kis kvótát is a felére akarják levágni.

Ha a kongresszusban nem a népszerűséget keresnek a honatyák, hanem néha gondolkoz-

nának is, akkor nem hogy korlátoznák a bevándorlást, hanem nemzetvédelem szempontjából egyenesen emelnék.

Alaszka például teljesen néptelen, és az amerikaiak nem mutatnak rá nagy hajlandóságot, hogy oda vándoroljanak olyan tömegekben, amelyek a gazdaság területét belepne.

Boldogan jönnek azonban oda azok a skandináv népek, akik a hideg éghajlatot megszerették. A finnek, a norvégek, a svédek, akik mindannyian értékes emberanyagok, s akik kiválóan alkalmasak lennének rá, hogy Alaszkát benépesítsék és kihasználják.

Hasonlóképpen vagyunk a Hawaii szigetekkel, amelyek lakosságának a többsége Japán, ami semmi jót nem jelentett és nem fog a jövőben sem jelenteni a nemzetnek.

Déleurópai emberek, akik a melegebb éghajlatot megszerették, boldogan jönnek elegebbre az országba, hogy a Hawaii szigeteket benépesítsék, mert ott sokkal jobb hazát találhatnak, mint amilyennel most bírnak.

Természetesen ilyen tervezérrü bevándorlás állandó irányítást igényel, az így ide engedett embereket a helyhez kellene kötni, hogy a nemzetvédelem nagy célját elérjük, de az ilyen messze néző tervek-től természetesen mindig tartózkodott a kongresszus.

Sokat lehetne arról is beszélni, hogy magában a jelenlegi Egyesült Államokban nem lenne-e kitünő hatása egy nagyobb bevándorlásnak, mikor az egyke rendszer maholnap

néptelenséget fogja az országot.

A depresszió okait nem kutatják, a belőle kivetető végleges utat nem keresték, s egyszerűen abban látták a megoldást, hogy sok a nép az országban.

Ha három-négy millió embert hirtelen beengednének, olyan gazdasági fellendülés következne, amelyet csak háboruval tudtak csinálni, s nem három, de harminc millióval több ember is bőségesen meg tudna még élni ebben a hazában.

Azoknak sem lehet semmit szemrehányani, akik bevándoroltak ide régebben.

Nagyon szomorú lenne ma a sorozás eredménye, ha nem a bevándorolt családok adnák az öt-hat katonákat a hazának.

Csak végig kell nézni a hadseregen és az országon és akkor a vak is látja, hogy a hadsereg NAGYOBB része bevándorolt gyermekekből került ki, hogy a bevándorlók házainak az ablakán nem egy csillagos hanem négy-öt csillagos jelvények mutatják, hogy ki mit adott a hazának.

Mindez azonban bliztrik a honatyáknak, akik úgy érzik, hogy népszerű a választók közt, ha a bevándoroltakat és a bevándorlást támadják, s félni lehet tőle, hogy a kvótát levágják a felére.

Minden bevándorlóból álló szervezetnek meg kellene mozogni, hogy ez meg ne történhessék, mert sokunknak otthon van még a családja, s emberi iussunk van hozzá, hogy azokat meg engedjék be, ha a háboru elmúlik.

EZERKÉTSZÁZ GURULÓ DOLLÁR

Minden egyes amerikai polgárnak, akár csak két napja született a világra, akár már két nap választja el a haláltól, van egy olyan tartozása, amire ritkán szoktunk gondolni.

A nemzet nagy adóssága egyformán mindannyiunk tartozása, s ebben a pillanatban minden élő lélekre ezerkétszáz dollár jut belőle.

Mielőtt az első háboru kitört, tizenkét dollár jutott a nemzeti adósságból egy-egy amerikai polgárra. A többi Hitlernek lehet köszönni.

Hogy ezt a hatalmas nemzeti adósságot törleszthessük, s annak a kamatait pontosan fizethessük, az adó most már mindig nagy lesz, bár természetesen a háboru után a jelenlegi adók csökkennek.

Ha csak három per centet is fizetünk erre a nemzeti adósságra, akkor is legalább 36 dollár esik mindegyikünkre csak a kamat törlesztésre.

Természetesen mikor az ember arról beszél, hogy a nemzeti adósságból 1 200 dollár jut minden amerikai polgárra, csak az átlag-ól beszélünk. A tartozás nemcsak a polgárokat hanem a nemzetvagyonát is terheli, a teher nagyobb részét tehát a nagy vagyonu polgár fogja viselni.

A németek viccelnek

Azt mondják, hogy a nevettségesség ő, s mikor valakit nevetőségessé tesznek, az illető el van intézve.

Százszorosan van ez így, ha olyan embert tesznek nevetőségessé, aki tegnap még hatalmas volt, akitől tegnap még rettegetek.

A németek viccelnek, s viccet csinálnak a — hadseregből, amelynek a tekintélye tegnap még olyan félelmetes volt előtűk.

Az a vicc járja, hogy a szabadságon lévő katonák közül a GYAVÁK vissza kéredeznek a frontra, s csak a BÁT-RAK töltik ki otthon a szabadságuk idejét.

Azért, mert a gyáva német katona szívesen szembe néz az oroszral, szívesen elviseli a hideget, a meleget, az olasz fronton vagy az afrikai fronton, de nem bírja elviselni otthon a légből lezuhanó bombákat.

Természetesen ennek a szomorú viccnek van sok változata és formája.

Sok helyen azt mondják, hogy aki német civil nagyon jól viseli magát és nagyon szorgalmasan végzi a gyárban a munkáját, azt megjutalmazzzák és kiküldik néhány hétre a — frontra. Ahol biztonságban élhet, nem zuhannak az angol-amerikai repülő bombái a fejére.

Azt akarja ez a vicc megérteni a német hadsereggel, hogy nemcsak a katonák hősök, sőt nem is a katonák, hanem a civilek a hősök, mert azok nagyobb és gyakoribb vezedelemnek vannak otthon kitéve, mióta ilyen sűrűn jelennek meg Németország felett a szövetséges repülők.

Sokat beszélnek most arról, hogy milyen a német nép "morálja", hogy mikor fognak össze roppanni, s mikor fogják a háborut csüggedten feladni.

Ez után a vicc után itélve az az idő már nincs messze.

Mikor egy nemzet, s különösen a mindig militarista német nemzet viccet csinál a hadseregről, nevetőségessé teszi a katonáit, akkor csak egyetlen lépés választja el őket, hogy vegyék a saját sorsuk intézését a saját kezükbe.

Ez az akasztófa humor sokkal jobban rávilágít a német nép hangulatára, mint az a sok semleges újságíró, akik hol Svédországból, hol Törökországból vagy Svájból jelentik, hogy milyen a német nép "morálja."

Mégis érthetőbb, hogy miért kell ma magas adót fizetnünk, ha megértjük, hogy annyi a tartozása jelenleg a nemzetnek.

S még nem értünk el a tartozás csúcspontjához.

Mire a háboruval végeztünk, a tartozás nagyobb lesz.

Ez a nagy nemzeti adósság kétségbe ejthetne mindenkit, ha — idegennek, külföldnek tartoznánk.

Mínt hogy azonban a nemzet önmagának fog tartozni, mert az ország polgárai veszik a War Bondot, a nagy tartozás törlesztése és kamatja szintén az amerikai polgároké lesz, tehát a nemzet nem lett az adóssággal szegényebb.

Nagy nemzeti tartozás csak akkor jelent szerencsétlenséget egy-egy országnak, ha az adósságot külföldről szerezte, de a törlesztés és kamat külföldre vándorol évente.

Ez az eset nálunk nem áll fenn.

Egyébként úgy vagyunk a nemzeti adóssággal, mint a nemzet pénzével. Mindkettő csak könyvelési tételeket jelent, mert sem a pénz mennyisége, sem a tartozás nagysága nem fontos egy nemzet életében. Sem a magánember életében.

A fontos az, hogy TÉNYLEGES vagyonból mennyit tud egy nemzet vagy egy egyén termelni.

Ha valaki ezer bushel búzát termel eladhatja vagy értékelheti azt akár egyezer, akár kétezer dollárra, a termés tényleges értéke mégis csak egyezer bushel buza.

S ha kétezer bushel terem néki, akkor — akármilyen névleges ára — a termés mégis kétszer annyi tényleges értéket jelent.

Igy vagyunk a nemzet életében és háztartásában is.

Mikor depresszió fenekén voltunk, évente hatvenezer millió dollár árát sem termeltünk, mert a gyáraink tétlenek voltak.

Ma százharmincezer millió dollár árát termelünk, tehát a nemzeti adósság kamatait az egyik mellényzsebünkben ki tudjuk fizetni.

Igaz, hogy ma pusztításra termelünk ilyen mennyiséget, de a jövőben békés fogyasztásra kell sokat termelnünk, hogy a tartozást és annak törlesztését elbirjuk.

S éppen ezért nem kell félni a tartozástól.

Kénytelen lesz a nemzet kormánya gondoskodni róla, hogy a termelés itt meg ne álljon, hogy a gyárak, szerszámok itt ne heverjenek tétlenül, különben nem tudnánk a tartozást fizetni.

Minden európai nemzet akkor érte el a jólétének a tetőfokát, mikor az adóssága emelkedett, kivéve azokat a nemzeteket, amelyek egyszerűen megtagadták, hogy tartozásaikat fizessék, s a pénzüket semmire tették, hogy ne kelljen ténylegesen fizetni.

Természetesen az Egyesült Államok ezt soha megtenni nem fogják, mert hiszen összes adósságunk ma is elig több egyetlen évi nemzeti bevételnél, amit könnyen el tudunk viselni.

Nagy gondot tehát senki ne csináljon ebből a tartozásból magának, álmatlan éjszakát senki ne töltőn, mert a nemzet könnyebben fogja kifizetni az évi kamatokat, mint e sorok írója három magyar egyetlen a tagsági díjat.

De legyünk tudatában annak, hogy a kincstár nem tréfából kéri a magas adókat, hanem azért, hogy a mostani nagy hadi kiadásoknak legalább a felét beszedje, s csak a másik felével szaporodjék a nemzeti adósság, amely úgy is elég nagy.

Ezerkétszáz dollár fejenként.

Pár nap múlva kész a naptár

A zakatoló gépek serény munkával nyomják az ólombetűk tizezeit a papírra, hogy azután a szorgoskezü könyvkötő minél előbb befejezhesse jövő évi naptárunkat olvasóinkhoz való szétküldésére.

A mi naptárunk legkülömb

Hosszu évek során mindig a mi naptárunk volt a legkülömb, a legtisztábban, a legszebben elkészített naptár az országban és azt az olvasók mindig a legnagyobb örömmel fogadták.

A szépirodalom remekei

Naptárunk összeállításánál arra törekedtünk, hogy a háboru vonatkozó dolgot kiküszöböljük belőle, s hogy abban az olvasó üdülést, szórakozást és sok ismertetést kapjon.

Remek rajzok és képek

Az értékes irodalmi tartalom illusztrálva van a szebbnél-szebb rajzok és képek sokaságával, amelyekben minden jóízű ember gyönyörűséget fog találni.

CSAK AZ KAPJA AKI A RENDELÉSÉT BEKÜLDI

Bár naptárumban a háboru került, a háboru nem került el bennünket. A kormány a papírpocséklast most nem tűri, s így korlátlan mennyiségben nem szabad naptárt csinálnunk ez évben. A megszkottt kétszáz oldalas naptárból tehát csak annyit nyomhattunk, amennyire a rendelést megkapjuk, s így arra kérünk mindenkit, hogy lehetőleg azonnal

KÜLDJE RENDELÉSÉT ÉS 50 CENTET A NAPTÁRRÁ

Előfizetését és naptárrendelését tessék így címezni:

MAGYAR BANYÁSZLAP

239 FOURTH AVENUE

PITTSBURGH, 22. PA.

HIRDESSZEN LAPUNKBAN

What You Buy With WAR BONDS

Hitler found out that his high powered mechanized and motorized army bogged down in the snow and mud of the Russian Winter. Although our Army is largely mechanized the cavalry horse is still a highly essential factor in this mounted division and in the Field Artillery. The Army also maintains remount farms where many cavalry horses are bred and raised.

These select horses cost from \$100 to \$185 and our crack cavalrymen are expert riders and carry on the traditions which have followed the cavalry from the earliest days of the Army. Purchase of War Savings Bonds will insure good mounts for the Cavalry. You and your neighbors buying War Bonds and Stamps regularly every pay day can help buy these horses for the U. S. Cavalry. Invest at least 10 percent of your income in War Bonds.

A táborban fényszóróra van szükség, a fényszóró pénzbe kerül. Vásároljon minél több War Bondot.

MAGYAR Bányászlap

(HUNGARIAN MINERS' JOURNAL)

Published by Andrew Fay Fisher

Published every Thursday at 8502 W. Jefferson Ave. Detroit, Mich.
Editorial office: 239 Fourth Ave. Pittsburgh, Pa.
Phones: Atlantic 6050, 6051Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
The only Hungarian Miners' Journal in the United StatesSubscription Rates: In the United States \$4.00
Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban \$4.00
Egyes szám ára 6c Single Copy 6c

ANDREW FAY FISHER, Editor

A Magyar Bányászlapot bányászok írják bányászokról bányászoknak
The Hungarian Miner's Journal is Written for Miners of MinersEntered as Second Class Matter at the Post Office at Detroit, Mich.
Under the Act of March 3, 1879.

Minden levélét ide tessék címezni:

MAGYAR Bányászlap
239 FOURTH AVE. PITTSBURGH, 22, PA

A HÉT HAJAS FIU

Hajas István és neje, szül. Tajti Rozália, East Beckley, W. Va.-ban élő magyar bányászpár otthonából hét fiu van távol a háza védelmében.

Hét derék magyar legény indult el otthonról, hogy védjék azt a drága hazát, mely befogadta szüleiket, ahol szüleik megtalálták a boldogulást, otthon vertek maguknak messze idegenben.

Az édesapjuk 1907-ben fiatalon, 20 éves korban jött először Mátramindszent, Heves megyéből ebbe az országba. A mátraalji palóc falvakból akkoriban özönével menekültek a szegénység elől erőskaru, izmos magyarok. A munkaszerepét, dolgos sok gyermekes palóc-népnek alig volt meg az élehetősége.

Hajas István is ezért vándorolt ki ebbe az országba, Gary, W. Va. volt az első állomása, ahol akkorában annyi mátraalji magyar élt. Ő is azzal a szándékkal jött, amivel a többiek. Dollárokat keresni, aztán hazatérni a mátraalji faluba, ott teremteni magának boldogabb életet. Meg is kísérelte ezt többször. De aki dollárt keres és a demokráciát megkóstolta, az nehezen tudta volna elviselni a tízes évek óhazai viszonyait.

1912 február 11-én megnősült, feleségül vette Tajti Rozáliát. Egy kis fiuk Joakim még a Mátra alatt látta meg a napvilágot.

1914-ben érkezett ebbe az országba a kis család és azóta itt él. Nehezen, mert a bányák világában mindig bizonytalan a kereset. A család pedig szaporodott. Tizenhárom gyermeket hozott a világra Mrs. Hajas, akik közül tíz életben van — és közülük hét szolgálja a hazát.

A Hajas fiukról sokat beszélnek Beckley vidéken, az amerikai lapok is írják felőlük, fényképeiket közlik, úgy érezzük ideje, hogy őket Amerika magyarságának is bemutatassuk.

A legidősebb JOAKIM még Magyarországon született. Most 31 éves, Tennesseeben szolgál egy kiképző táborban. — ISTVAN, 29 éves, másfél éve öltötte magára a Coast Guard ruháját, első osztályú seaman a rangja és Philadelphiában állomásozik. — JANOS, a harmadik, 26 éves, másfél éve szolgál a hadsereg repülőcsoportjában, mint mechanikus, privat first class, Alaskában teljesít szolgálatot. — MIKLÓS, 24 éves, 3 éve áll Uncle Sam szolgálatában. Pearl Harbor óta állandóan a Panama zónában állomásozik csapatával. Káplári rangja van. — GYÖRGY, 23 éves, 1942 decemberben vonult be. Légelhárító ágyú kezelésére tanították, Fort Bliss, Texasban, de már ez év júliusában elvitték valahová a japánok ellen harcolni. Egy japán bomba az ütegének közelében robbant fel és szülei most kaptak értesítést, hogy Missouriban van egy hadikórházban. Közlebit még nem tudnak a fiukról. — ANDRÁS, 21 éves, ennek ellenére már négy évi szolgálat van, mert a Hajas-fiuk mind s'ettek a hazát szolgálni. Ő is légelhárító üteg kezelését tanulta, káplári rangja van és a Panama kanális védelménél teljesít szolgálatot. — MÁRTON, még csak 19 éves, de a haditengerészetnél 20 évesnek van könyvelve, mert a gyerek egy évvel idősebbnek mondta magát, csakhogy felvegyék a haditengerészetbe. Két és fél éve szolgál a haditengerészet repülőcsapatában mint első osztályú mechanikus.

A Hajas szülők persze imádkoznak, hogy mennél előbb diadalmasan befejezzük a háborút és elérkezzék majd az az örömmel, amikor a gyerekek mindnyájan otthon lesznek újra. A hét fiun felül még három gyermekük van, a 16 éves Rozália, a 13 éves József és a 11 éves Erzsébet.

Es a hét fiúért dolgozik az anyjuk akkor is, amikor minden hétfőn a Vörös Keresztnél munkálkodik és minden harmadik pénteken mint a Navy Mothers Club tagja a Service Cantinban teljesít szolgálatot. És ők is, fiaik is, veszik sorra a hadiköványeket és igyekeznek minden áldozatot meghozni, csak hogy legyőzhesse ez az ország az ellenségeit.

A Hajas család megbecsülést, elismerést szerez az egész vidéken a magyarságnak, mikor 7 fiuk életét kockáztatja a hazáért. És Magyar-Amerika tiszteleg a Hajas szülők és a fiaik előtt. Adja Isten, hogy mindnyájan épségben, jó egészségben térjenek haza a végső győzelem után édes otthonukba.

ST. CLAIRSVILLE, OHIO

ÜZLETUNKBEN
BARMELY ÉPÍTKEZÉSI ANYAGOT
BESZEREZHET!

The Community Lumber Co.
QUALITY BUILDING MATERIAL
St. Clairsville, Ohio Telefon 215

HETI SZEMLE

A MULT HÉT NAGYOBB RÉSZÉT

bizonytalanságban töltöttük, mert csak berlini és londoni híradások beszéltek róla, hogy a 'Big Four' (Roosevelt, Churchill, Stalin és Kina diktátora) találkoznak egymással.

Mint ahogy ebben az országban az elnök esetleges távollétét csak visszatérte után szokták a nemzetet a sajtóban közölni, mindenki természetesen tartotta, hogy hivatalos jelentéseket a találkozásokról nem adtak ki nálunk.

Mint ahogy azonban a cenzura ugy a berlini, mint a londoni és Lissaboni hírek közlését megengedte, nem volt titok előttünk, hogy végre a nagy találkozás megtörtént.

Természetesen az amerikai sajtó előtt az ilyen elnöki utasítások soha nem képeznek titkot, de a nem-kívánatos hírek közlésétől önként tartózkodnak, nehogy esetleg az elnök biztonságát veszélyeztessék az időelőtti közléssel.

A TALÁLKOZÁSOK EREDMÉNYÉT

természetesen csak sokkal később fogjuk megtudni, mert az esetleges hivatalos nyilatkozatok (amelyek talán ezekkel a sorokkal együtt, vagy még előttük napvilágot láthatnak) nem fogják a tanácskozás és a határozatok részleteit megmondani a világnak.

Biztosak lehetünk benne, hogy nemcsak a hadvezetés részleteiben kerestek és egész biztosan találtak megegyezést a nagyhatalmak fejei, hanem abban is megegyeztek, hogy mi fogja a háborút követni.

Az ilyen tanácskozások fiaszkóval nem is végződhetnek, mert azok anyagát voltaképpen már megtárgyalták — Moszkvában. Most legfeljebb azok a részletek kerülhetnek tanácskozásra, amelyeket a külügyminiszterek elhalasztottak, vagy amelyekre felhatalmazást annak idején nem kaptak.

Az államfők tanácskozása már csak drámatizálja azokat az egyezségeket, amelyek léteznek, s közvetlenebbé teszi a viszonyt közöttük.

ÉRDEKES ÉS ÉRTHETŐ,

hogy Berlin a tanácskozásokat a legnagyobb érdeklődéssel figyelték. — Kevés lehetőség van ugyan arra, hogy a katonai titkokat idő előtt megtudják, de számíthatunk arra, hogy a 'Big Four'-nak lesz mondani valója a német nemzet számára.

Es alkalmasabb időben nem igen lehetett volna azt megtenni, mint amikor a német nemzet kétségbe esve várja estenként a városaira hulló bombákat.

Már annak is nagy hatása volt — különösen Ausztria népére, — hogy az olaszoknak szabad politikai határozatot, Ausztriának pedig újra függetlenségét ígérték, s a német népet nem hagyja hidegen, ha a négy nagyhatalom együttesen beszél hozzájuk.

Az esetleges ígéretek minden rádió tilalom dacára a németekhez mindig eljutnak s nem lehet csodálni, hogy azt Hitlerék nyugtalanul figyelték.

AZOK A BÉKEHÍREK, AMELYEK

napokon keresztül az egész világ sajtóját bejárta, nem nélkülöznek ugyan minden alapot, de azoktól még sem szabad azonnali eredményeket remélni.

Kétségtelen, hogy vannak németek, befolyásos és nagy hatalommal bíró németek, akik siettetik a békét s kétségtelen, hogy a nagy városok népe a légi tá-fognak harcolni.

madásoknak ezt a méretét sokáig nem bírja.

Nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy ezek a körök mindent elkövetnek, hogy a szövetségesek egyes diplomataival békéről beszélhessenek, de ez nem feltétlenül jelenti, hogy a német vezérkar arra készen van.

S ebben a pillanatban az sem biztos, bár valószínű, hogy a vezérkar ma erősebb — Hitlernél, aki természetesen SOHA nem fog "feltétlen megadás"-ról beszélni, mert az az ő biztos pusztulását is jelenti.

HA A NÉMET VEZÉRKAR

azt határozza, hogy reménytelen a küzdelmük, s hajlandók és képesek Hitlerrel az utból eltérni, a "feltétlen megadásról" beszélni, valószínű, hogy elérkezünk a békéhez.

Ebben a pillanatban az sem biztos, hogy erre a vezérkar készen van s az sem, hogy erősebb Hitlernél.

A német civilek mindaddig nem gondolhatnak békére, amíg a katonaság, vagy annak parancsnoksága fel nem lázad, mert a fegyverek a hadsergnél, és a hírhedt Elite Guardnál (Hitler külön barna inges bestia) vannak, s azokkal szemben tehetetlen a polgárság.

Vizsgálat megteshetik, hogy a német nép a támadásokat nem bírja, hogy a hadigépeket minden terror és tömeges kivégzés dacára dezertálja a munkásság, hogy tömegsztrájkok törnek ki, s akkor a hadsereg is tehetetlen lesz.

Ezeknek a jeleknek egyik tünete sem mutatkozott Németországban idáig, bár bármelyik nap érhetnek ilyen kedvező meglepetések bennünket. — A békét tehát senki ne várja a közeli hetekben, vagy napokban.

A BÉKEHÍREK EGY RÉSZÉ

a kombinációba belevonja a pápát is, aki kétségtelenül örömmel vállalkozna a közvetítésre, s nincs kizárva, hogy a fent említett befolyásos németek egyike-másika ilyen értelmű kéréssel járult a Szentstékhez.

A pápa azonban a közvetítést csak akkor vállalhatja, ha a szövetségesek azt hajlandók meghallgatni, s ennek előfeltétele a nazizmus és Hitler teljes bukása, vagyis, amiket fentebb írtunk és aminek a jeleit egyelőre nem látjuk.

A legtöbb és legkomolyabb diplomata azt hiszi, hogy a németek megadásról csak akkor lesznek képesek beszélni, mikor a második, esetleg a harmadik európai frontot megnyitjuk, mert a vezérkar teljesen lejárta magát, ha egy veretlen hadsereggel a fegyvereket letenné. S ebben a pillanatban, sajnos, a német hadsereg még veretlen.

A HARCEREK LEGNAGYOBB

és legvéresebb küzdelmei még mindig az orosz fronton folynak, ahol a múlt héten az ellenfelek váltakozó szerencsével operáltak.

A németek még mindig fenyegetik Kievet, amely körül a legvéresebb küzdelmeket folytatják, viszont ezzel szemben elvesztették Gomel't s a front nagy részén vissza lettek — nagy veszteségekkel — szorítva.

Az orosz fronton a múlt héten az időjárás kemény lett, a németek ott ismét sokat szenvedtek, s hírek érkeznek arról is, hogy itt-ott az orosz frontra vezényelt katonák fellázdak, s csak megtizedelés után sikerült őket oda kivinni. El lehet képzelni, hogy a fronton ezek a katonák milyen "lelkedéssel" harcolnak.

AZ OLASZ FRONTON LASSAN,

kissé váratlanul lassúsággal haladtak az amerikai-angol csapatok előre, de — minden nap előbbre jutottak egy pár mérfölddel.

A kis haladásnak az oka a rendkívüli kedvezőtlen időjárás volt, amely lehetetlenné tette, hogy légi flottánk kellő erővel támogassa a gyalogságot s így a tulságos áldozatot parancsnokaink el akarták kerülni.

Csak a hét végére tisztult ki annyira, hogy röpülünk komolyan akcióba léphetek, amelyek az eredményei mutatkoztak is azonnal.

Ma már nagyon kevés komoly katonai szakértő várja, hogy karcsonyra katonáink Rómába jutnak, de ha valahol a németek túlnak a frontját áttörik, esetleg ez is megtörténik és a legtöbbet azt hiszik, hogy — legalább a téli — ott a szövetségesek megülnék, hogy Észak Olaszország ellen a tavaszig nem is vonulnak.

A HÁBORUS FRONTOK

főeseményei azonban nem az orosz, vagy az olasz fronton játszódtak le, hanem azokat a németekre hulló bombázóhatások képezték.

Berlin ismételt bombázása elképzelhetetlen pusztításokat okozott, s a népen kívül a kormányhivatalok is kénytelenek voltak menekülni a városból.

Természetesen Berlinen kívül több már nagy és iparilag fontos várost is bombáztak, s ha a szövetségesek ezt az iramot a télen keresztül fenntartják, a német nagyvárosok fele romokban fog a tavaszra heverni.

A támadások aránylag nem járnak súlyos veszteségekkel, mert a német flotta egyre gyöngébb lesz.

Vizszozással Angliát nap-nap után, s néha Londont is támadják, de igen kis erővel és jelentékeny árkokat nem tudnak okozni.

SEM ELŐTTUNK, SEM A NÉMETEK

előtt nem titok, hogy légi flottánk a jövőben még nagyobb lesz, hogy csupán az amerikai gépek hat percenként egy röpülőgépet termelnek a nap minden huszonegy órájában, s természetesen nem tétlenek a brit és az orosz gépek sem.

A tél folyamán minden este elváltak, hogy azoknak lesz-e igazuk, akik tisztán egy légi háborúval akarják a németeket teljesen megverni s a tanulság arát ezáltal a németek fogják fizetni.

Soha nem szabad azonban feledni, hogy a háborúnak még nincs vége, hogy a németek még nincsenek megverve, s hogy — meglepetések még jöhetnek.

Ha a németek nem készülnek azokra a "meglepetésekre", amelyekről egyre többet beszélnek, akkor a legnagyobb ostobaság lenne a ma reménytelennek látszó küzdelem a részükről, s a szövetséges vezérkarok ezt a fenyegetést figyelmen kívül nem hagyják.

NEM FÉLNEK ATTÓL, HOGY

a rocket-fegyverek, akár a mágneses bombák, akár más meglepetése le tudnának valahová bennünket, mert hiszen minden titokzatos új fegyver csak addig titok, amíg egy nem kerül belőlük a másik fél kezébe.

De ha tényleg tömegtermelés alatt vannak új és félelmetes német fegyverek, az esetleg a háborút egy ideig elhuzza. Feltehető, hogy ilyen meglepetések birtokában sem merik már a németek a győzelmet remélni, de esetleg azt hishetik,

hogy súlyos veszteségek esetén a szövetségesek hajlandók lennének megegyezéses békéről beszélni.

Mindebből pedig senki ne következtessen, hogy BIZTOSAN rendelkezik ilyen meglepetéssel az ellenség, de számolni kell vele, hogy azt mégis készítik a számunkra.

A CSENYDES TENGERTERET

a megállapított program szerint haladunk előre és a Gilbert szigetcsoport birtokában valószínűleg nagyon gyorsan a Marshall szigetek ellen fogunk támadni.

Vezérkarunk nem tagadja, hogy ezeknek a győzelmeknek az arát súlyosan meg kell fizetnünk, de Tokio viszont nem képes tagadni, hogy a japánok minden ütközetben sokkal nagyobb árakat fizetnek, úgy emberben, mint anyagban.

Tokio már azzal a lehetőséggel is leszámolt, hogy segítséget kap a némettől, mert a múlt héten hivatalosan kezdtek előkészíteni a japánokat, hogy "a háborút magukban kell megnyerni."

Katonai szakértők azt hiszik, hogy a Burma-fronton a szövetségesek azért nem támadnak, mert a Kína szívébe vezető híres "Burma Road" helyett másikat építenek titokban, de biztosra veszik, hogy a tavasz előtt Burma ellen fog az Indiában állomásozó nagy szövetséges hadsereg vonulni.

TERMÉSZETESEN A HARCEREK

eseményei hatással vannak az egész világ minden népére, de különösen azokra a nemzetekre és országokra, amelyeket a nazik megszálltak.

A szabotázs emelkedik mindeurópai országban, Olaszország északi városaiban már a fascisták is egymást gyilkolják, de különösen válságos lett a helyzet Franciaországban.

Az áruló Lavalt egymásután dezertálják a hívei s nyilvánosan szöktetik fel, hogy forduljon el a naziktól.

Olyan nagymérvű a szabotázs Franciaországban, hogy a múlt héten egy százezer lakóú város porig való rombolását helyezték kilátásba a nazik, ha a lakosság ellentállása nem csökken.

Még nehezebb helyzetben vannak a Balkánon, ahol a jugoszláv guerilla csapatokat Rommel nem tudta legőzhengerelni idáig s ahová a magyar kormány nem hajlandó divíziókat küldeni, bár azokért hírt szerint Hitler Fiumát ígérte.

A CONGRESSUS TELJESEN

szembe helyezkedett minden fontos kérdésben a kormánnyal, s maholnap az elnök olyan hely-

zetre juthat, mint Hoover volt kormányzásának utolsó két évében, mikor teljesen megbénította az ellenséges congresszus.

Példátlán többséggel szavazták le a kormány kérését, hogy a farmtermények árát lent tartassák, majdnem egységesen vágták le a kormány által kívánt új adókat négyötöddel, s nem titkolják többé, hogy a republikánus ellenzék, valamint a demokrata kormánypart fele INFLACIÓT akarnak.

Nemcsak azt teszik lehetetlenné, hogy az élelmiszer árakat a kormány legalább a jelenlegi színvoalon megtartsa, hanem bérelemelést szavaznak meg egyes munkás-csoportoknak hogy a többi csoportokat is követelésekre biztassák.

KÉT CÉLT KIVANNAK AZ

infláció (drágaság) felidézése cél az, hogy a farmer többet kapjon a terményért, a munkás a munkáért, ami az első pillanatban jól esik, ahogy a részesség első jelei jól esnek az embernek.

A választás nincs messze, a választók halálak lesznek és az infláció mellett szavazó honatyaik a dzsábokban maradnak.

A politikusok azonban jól tudják, hogy a részesség második stádiuma kellemetlen s az az első stációt mindig követi.

Mikor a farmer meglátja, hogy ő is mindenért dupla árat fog fizetni, mikor a munkás meglátja, hogy a felemelt bére mellett is sokkal kevesebbet fog a pénzéért kapni, mint jelenleg, a kijózanodás kezdődik.

S mert minden bajért a kormányt szökták okoli, a polgárság el fogja feleltetni, hogy a kormány oda akart állni az infláció útjába s a republikánus ellenzék fennhangon hirdetheti majd, hogy — Roosevelt alatt kezdett a dollár vásárló értéke lecsuszni.

UGYANEZT A CÉLT SZOLGÁLJA

természetesen az is, hogy nem akarták az adókat megfelelően emelni, bár az is csökkentette

CSUPA ERŐS SZÉP, TARTÓS BUTORT ÁRULUNK!
Legyen ön is egyik megelégedett magyar vevőnk

RUDNER'S

"EVERYTHING FOR THE HOME"
Hanover and 4th - Tel. 363
Martins Ferry, O.

CUMBERLAND, KY.

HA JÓT AKAR VÁSÁROLNI
— JÖJJÖN HOZZÁNK!

Minden tekintetben meg lesz elégedve. A "Magyar Bányászlap" útján küldjük dílvizletünket sok-sok magyar barátunknak

DOBOS GROCERY

HUS - GYÜMÖLCS - FŐZELÉK
Phone No. 14 Cumberland, Ky.

ESKÜVŐI, ALDOZÁSI FÉNYKÉPEK
gyönyörű kivitelben. Művészi munka. — Specializálunk te-metési felvételekben.

The Waincott Studio
P. O. Box 385 Cumberland, Ky.

volna az inflációt, ha újabb tízezer millió dollárt a forgalomból kivonnak. Hogy a honatyákat manapság majdnem kizárólag a jövő évi választás érdeklé, azt megmutatták a katonaszavazatok kérdésénél, amit akár az adónál, akár az élelmiszer áraknál komolyabban tárgyaltak.

A hideg rázza a republikánus honatyákat arra a gondolatra, hogy az elnök, aki természetesen demokrata politikus is, a katonákhoz esetleg két szóval többet beszélhet (mint főparancsnok, mint a leendő ellenjelöltje, s mindent elkövetnek, hogy mindkét párt kortesei katonáinkat a világ minden zugában egyformán elérjék.

Ezt nem is kívánja kifogásolni egyetlen ember sem, csak furcsának látszik, hogy ma azt tekintik a legégetőbb kérdésnek.

MIKÖZBEN A CONGRESSZUS

pártpolitikát játszik a nemzet sorsával, az Office of Price Administration végre üzletszerűbb vezetést kap és talán az ellene mutakozó jogos panaszok lassan megszűnnek.

A múlt héten tették meg a legégettebb lépést, mikor a tengeri árát emelték. A farmerek eddig azt nem akarták eladni, hanem megégették a disznókkal, aminek az lett a következménye, hogy váratlanul sok pork és hus van az országban.

Mivel azonban sok marhát és porkot is hizlaltak, valószínű, hogy a jövő év második felében mindkettőből kevés lesz. Viszont a baromfi termelés megcsökkent, megfelelő feed hiányában.

Egyébként általában a nemzet élelmiszeri kielégítő és most már biztossá látszik, hogy a jövő nyár végéig semmiben sem fogunk hiányt szenvedni.

Ugyanez vonatkozik az iparcikkekre is s azon a téren erős javulás várható az új évben.

A HADSEREG KIVÁNALMAIT

csökkentik, ruhaneműből, bizonyos fegyvernemekből, épületanyagból, sok nyersanyagból sokkal kevesebbet kérnek az új évben, mert a háború végét

(legalább az európai végét) látják már.

Mindez azt jelenti, hogy civil használatra egyre több helyen kezdenek termelni, bár a munkáshiány még mindig érezhető és a nyersanyaghoz munkáskezekre is lesz a civil fogyasztásra termelő gyáraknak szükségük.

Eredményeket kezdenek azonban ezen a téren is elérni, mert sok nagy gyárat rákényszerítettek, hogy a rendelkezésükre álló, sok esetben fölös számú munkásságot csökkentésük, vagy azt kellőképpen termelésre — és ne pay roll hízalására — használják.

A MUNKA FRONTJÁN

kezdik észre venni a vezérek azt a veszedelmes tünetet, amit a háborús eltolódás felidézett, hogy az amerikai ipar nagy része újra más otthont keres magának.

Az első világháború után a déli államokba menekült a szövetségi ipar nagy része, most ezt a példát akarja a gummi ipar, az acélipar, az autóipar egy része követni.

Részint logikus, hogy délre húzódnak, mert ott van a nyersanyag, de az igyekezet fő oka a szervezetek elhaltalmosodása és —tulakapása.

A legjobb indulatú és legtisztességesebb munkaadók is megúnják, hogy munkásaik egy kis százaléka HATÁSKÖRI sztrájkja, amelynek semmi köze a munkabérekhez, vagy a bálnásmódhoz, néha a többi munkások ezreit löki ki a munkából és azokba az államokba menekülnek, amelyekben az állami törvényeknél némi védelmet találhatnak.

TEXAS ÁLLAM PÉLDAUL

a szervezetek működését bizonyos ésszerű korlátok közé szorítja, s vagy ezt fogják a többi államok is követni, vagy az ilyen törvényekkel bíró államokba fog az ipar nagy része sietni.

A munkásvezérek törvényekkel akarják megátolni, hogy az ipartelepek átköltözzenek, s ezt a céljukat nem fogják elérni. Sokkal okosabban tennék, ha rendet csinálnának a szervezetekben, s véget vetnének azoknak a hatásköri sztrájkoknak,

amelyek csak szegényt hoznak a munkásszervezetekre és fegyvert adnak az ellenük küzdő pénzeszsákok kezébe.

A délre húzódo ipar egy nagy nemzeti probléma elintézését fogja sürgetni, amely azonban nagy zökkenőkre ad alkalmat.

A délre húzódo gyárak szemben találják magukat a néger kérdéssel, akiket többé a szövetségi kormány nem enged ki-freezeelni a munkából. Viszont akiket az AFL nem hajlandó tagjai közé egyenrangú tagoknak felvenni.

A Bányászok RÉGEN VAJUDÓ

ügye végleges megoldás előtt áll, mert a bányabörök kénytelen-kelletlen szerződni fognak a bányászokkal az Ickes által megadott munkabérek mellett, hogy bányáikat vissza kaphassák a kormánytól.

Természetesen az AFL és CIO vezérkara csak erre a végleges szerződésre vár, hogy az igényeiket bejelenthesék ok is minden oldalról s a little steel formula ellen éppen az acélmunkások fognak fellázadni először.

S mert a congresszus nyíltan az infláció mellé állt és mert az élelmiszerárak felmennek, természetes, hogy a béremelések meg fognak hamraosan indulni. (S akkor a szegény bányászok, akik voltaképpen nem is béremelést, hanem több munka-alkalmat kaptak, újra kezdek előlőri, mert akkor ok ismét alul lesznek fizetve.)

TALÁN NEM JO KIFEJEZÉS,

de találó, ha azt írjuk, hogy "ugrásra készen" várnak a munkásvezérek, akik segítőtársakat kaptak a congresszusban, s akik pár héten belül a széleskörű bérkövetelési akciót megkezdik.

S mert a War Labor Board munkája mindig érthetetlenül lassú és mert a háború végét is sejtik már a munkások, valószínű, hogy valóságos sztrájkjárványnak leszünk a télen a tanú.

Az infláció veszedelmes folyamatának csak az vethet gátat, ha az elnöki vétó a congresszust legyűri, ha az élelmiszerek árát megtarthatnák a jelenlegi színvonalon, amire azonban nagyon kevés a kilátás.

A munkások bérkövetéseit minden esetre erősen segíti az a tény, hogy a munkásvezérek, nagyon helyesen ugyan, de túlságos vehemenciával a politikába vetették magukat, ami a honatyák előtt természetesen nem maradt titokban.

A POLITIKÁBA EGYSZE

nagyobb az aktivitás, különösen a republikánus berkekben, mióta a novemberi választások és a congresszus magartatása nem zár ki egy republikánus győzelmet.

Ez a helyzet bírta rá Bricker ohioi kormányzót, hogy a magazászlaját ilyen hamar kibontotta s ez bírja rá a republikánus tőkések, hogy Willkie ellen a párt politikusait szervezzék.

Bricker gyenge jelölt volt pár hónapja, mikor először mutatkozott be az országnak, de váratlanul nagy és erős tőkés csoportok csatlakoztak hozzá, úgy, hogy ma komolyan számolni kell vele mindenkinek, aki magát jelöltetni akarja.

Ma például nem kétséges, hogy akarki más lenne esetleg a republikánus párt jelöltje, Bricker a második helyet játsza megkapná, valószínű azonban, hogy azt el sem fogadná.

WILLKIE MÁ IS KIMÉLÉTLÉN

harcot folytat a reakció (és hatalmasabb) csoporttal és a múlt héten tartott egy nagy beszédet, amelyben a republikánus párt urait súlyos vádakkal illette.

Azt állítja (és helyesen állítja), hogy a pártnak ma sincs egyébb programja, minthogy Rooseveltet és a kormányát tá-

madja, de egyetlen szóval sem árulja elé hogy a republikánus párt MIT CSINÁLNA helyette.

Az bizonyos, hogy ha nem politikusok, hanem a választópolgárság jelölne, akkor Willkiet jelölnék óriási többséggel. S ha ebből őt a párt pénzes urai kizárják, a republikánus szavazók esetleg ismét a párt jelöltje ellen fordulnak.

Sokan azt hiszik, hogy Dewey minden tiltakozása dacára "enged az erőszaknak" és jelölt icsz s hogy Dewey és Bricker közt Willkiet ki tulják freezolni.

MAGYARORSZÁGBÓL CSAK

azt a hirt kaptuk a múlt héten, hogy Hitler újabb divíziókat kért, akiket a Rommel parancsnoksága alatt a jugoszláv partizánok ellen akartak küldeni s hogy ezért cserébe Hitler a magyaroknak Fiumét ígérte.

A magyar kormány már tisztában van vele, hogy Hitler sem Fiumét, sem egyebet nem tud oda adni, s így a kért divíziók, budapesti jelentések szerint, ott-hon maradtak.

Nem lehetetlen azonban, hogy a németek újabb terrort alkalmaznak, s hogy bizonyos mennyiségű katonaságot újra a frontra tudnak zsarolni.

A magyar parlamentben borzasztó dolgokat beszél az ellenzék arról a nélkülözésről, ami tapasztalható az egész országban s az élelemhiányon kívül különösen tüzelő, lábbeli és orvosság hiányban szenvednek az egész szerencsétlen országban.

IRTÓHADJÁRAT A BOOTLEG KEMÉNSZÉN Bányák ELLEN

A keményszén vidéken tudvalevőleg a depressziós idők alatt nagyon sok bányász úgy kereste meg a létfenntartást, hogy bányászni kezdett olyan szénföldön, mely sem nem volt a bányászé, sem nem bérelte azt. Eltűrték azt, mert azt akarták, hogy keressen a munkátlan bányász. Tizezrek keresték így éveken keresztül kenyérüket. — Utóbb gombamódra szaporodtak az ugynevezett bootleg bányák és akkor a szénföldök tulajdonosai védelmet kértek az állam kormányzójától.

Az jogosnak talált a szénföld tulajdonosok kérelmét és intézkedett, hogy a bootleg bányászat megszűnjék. Lassan tudták azonban a kormányzó rendelkezését végrehajtani — és még itt-ott ma is vannak a keményszén vidéken bootleg bányák.

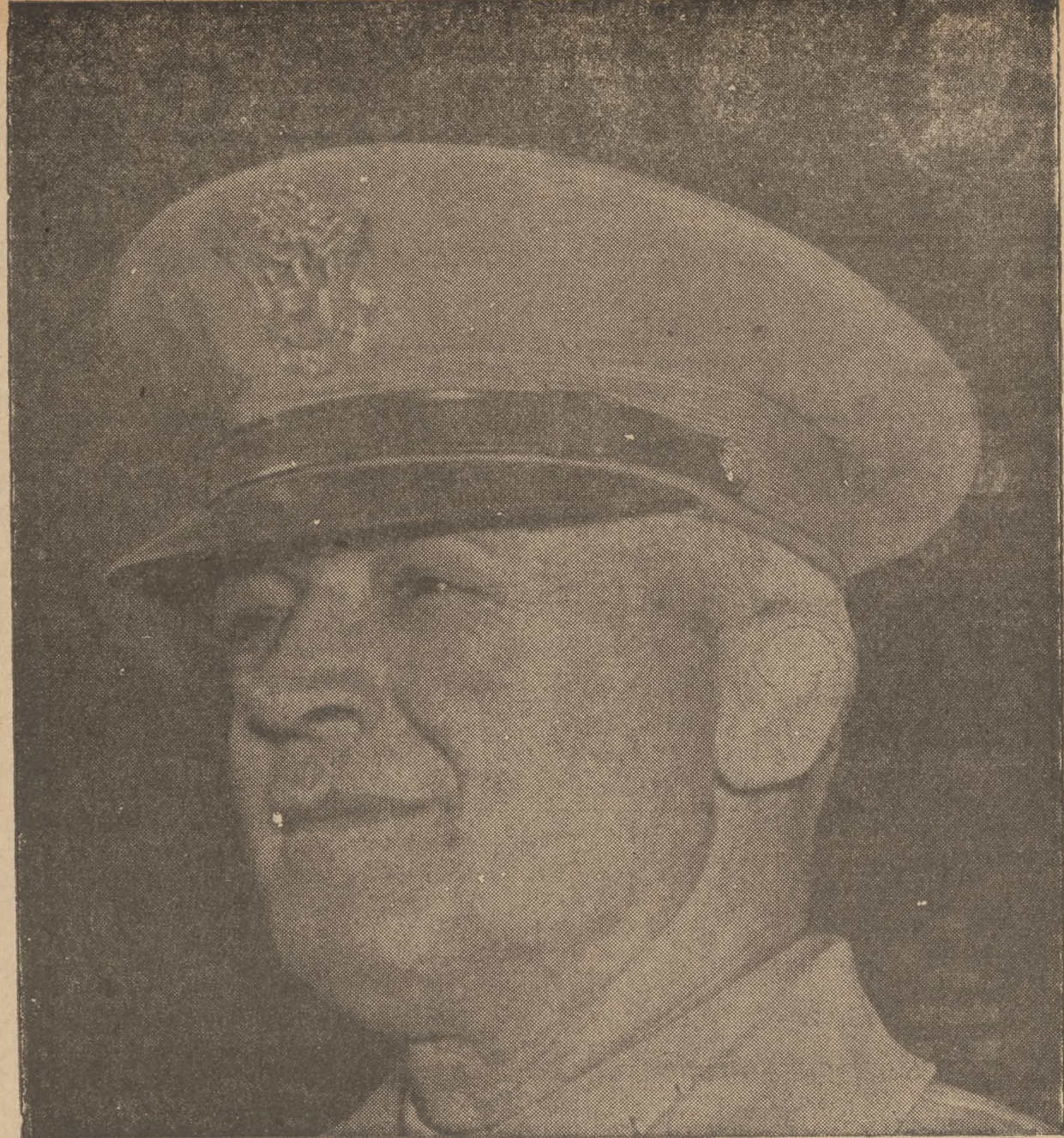
Most újabb hadjáratat teljesen ki akarják azokat irtani. Azt mondják, ma mindenki, aki bányában akar dolgozni, munkához juthat és így semmi szükség nincsen arra, hogy valaki bootleg bányában dolgozzék.

UJ VASUTAT ÉPITENEK DÉLKELET KENTUCKYBAN

A Louisville and Nashville Railroad Co. Délkelet Kentuckyban új szénvasut építésére kötött szerződést. A Blue Diamond Co. új szénterületéről szállítják majd a szenet, de az új vasutból kiágazó szárnyvonalak építésére is van kilátás, mert a vasutépítés következtében újabb bányák nyitására is be-szélnek.

UJ SZÉNBA NYA KELET OHIOBAN

A Powhatan Mining Co., mely a North American Coal Co. alvállalata, 10.000 akernyi új szénterületet vásárolt Belmont és Monroe megyékben a Joseph Newton Pew Compantól. Azt hiszik, hogy a társaság új bányát nyit a területen és ehhez a kezdeményező munkálatok már folyamatban is vannak.

TUDJA, HOGY MIT MONDOTT ARNOLD GENERALIS?

Nemrég történt, hogy Arnold generalis, a légi erők főparancsnoksága ugyancsak reagengede a hádra zuhanyt — a gyors győzelemben reménykedőkre.

Elmondotta a többek közt, hogy egy napon több mint 1600 repülőgép hagyta el Amerika területét, hogy a világ négy sarkán küzdő hősi seregeink segítségére lehessen.

Ez akkor történt, amikor Salernonál elakadtak partra szálló seregünk és egy hajszálon mulott, hogy a nazik azt a tengerbe szorítsák. Ez a mentő hajszál az utolsó percekben érkezett meg az amerikai és angol repülő formájában, akiknek mindent elsöprő hatalmas bombázása segítette győzelemre hadainkat.

Észak-Afrikában nem egyszerű történt meg az, hogy minden — még a gyakorlatozásra használt gépet is — az ellenség ellen kellett küldeni, — nehogy seregeink veszteséget szenvedjenek.

Ha több repülőgép állott volna rendelkezésünkre, akkor a szicíliai és salernoi partraszá-

lást sokkal kevesebb veszteséggel usztuk volna meg.

A nazik sem alszanak és minden győzelmet drága áron kell, hogy megfizessünk hősi repülőink. Németország elleni támadások során egy napon 24, a másik napon 35, a harmadik napon 27, és egy gyászos napon kerek 60 légi erődítményt vesz-tettünk.

Szívünk mélyéből gyászoljuk hősi repülőinket, de úgy őket, mint az elveszett anyagot haldéktalanul pótolni kell... nem állhatunk meg egy pillanatra sem... az otthonmaradottak szent kötelessége, hogy hős fiaikon segítségünk... annak pedig egyik és elengedhetetlen feltétele: VÁSÁROLJUNK MINÉL TÖBB WAR BONDOT.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Alulírott elismerem és bizonyítom, hogy meghalt férjem, Kovács János után a BRIDGEPORTI SZÖVETSÉGTŐL az 1000 (Egyezer) dollár haláleseti összeget a szükséges iratok beküldése után azonnal megkaptam, amit ifjú Rábóczy Istvánnak, mint a 258-ik, pricedalei osztály ügykezelőjének az utján vettem kézhez. Ezért a gyors és pontos elintézésért ezután is kifejezem köszönetemet és jószívvvel ajánlom mindenkinek, aki önmagáról és családjáról jól akar gondoskodni, az legyen tagjává a BRIDGEPORTI SZÖVETSÉGNEK.

Kelt Pricedale, Pa., 1943 nov. 19.

MRS. MARY KOVACS

KARÁCSONYI AJÁNDÉK

szükségleteit szerezzé be nálam! Mindent elkövetünk, hogy meg legyenek elégedve. Ékszer, óra, gyűrű, Postoria üvegáru, ajándéktárgyak, stb.

DAVIAS

ÉKSZER ÉS AJÁNDÉK ÜZLETE

JAVÍTÁS JÓTÁLLÁS MELLETT

103 McDowell St. - Telefon 49

Welch, W. Va.

WILLIAMSON, WEST VIRGINIA

NAGYSZÁMU MAGYAR VEVŐINKNEK EZUTON KÜLDJÜK ÜDVÖZLETÜKET

Szívesen állunk rendelkezésükre.

Bányász-szerszámok, butor, vasáru, stb. stb.

PERSINGER SUPPLY CO.

NAGYKERESKEDŐK

Telefon 472-3-4 Williamson, W. Va.

RECEPT KÉSZÍTÉSRE HELYEZZÉK A FŐSULTY!

Száz és százféle drug store kellekék mind jutányos árában. — Köszönjük a magyarok pártfogását

The HURLEY DRUG CO.

"PRESCRIPTIONS A SPECIALTY"

Third & Logan St. - Telefon 733

Williamson, W. Va.

OAK HILL, W. VA.

Kiszolgálásunk megbízható, lelkiismeretes, pontos! Köszönjük a magyarság pártfogását

TYRE FUNERAL SERVICE

Main Street — Telefon 139 — Oak Hill, W. Va.

NAPPALI ÉS ÉJJELI AMBULANCE SERVICE

TÖBB MINT 38 ÉVE SZOLGÁLJUK A KÖRNYÉKET!

Pénze teljes biztonsággal van bankunkban. Sok magyar család évtizedek óta ügyfelünk. Sívén sen állunk az ön rendelkezésére.

Merchants and Miners National Bank

C. R. HILL, Pres. Telefon 40

Oak Hill, W. Va.

Member Federal Reserve System. — City, State and Federal Depository. Member Federal Deposit Insurance Corporation

WHEELING, W. VA.

MINDÉG ÉRTEKELTÜK A MAGYAROK BIZALMÁT

Kepner Funeral Home Wheeling, W. Va. Tel. Whg. 1617

Crider Funeral Home Elm Grove, W. Va. Tel. Elm Gr. 2920

South Side Kepner Funeral Home 36th & Jacob St. Tel. Whg 840

Méltányos árakon a legtekintélyesebb temetkezési és betegszállítási kiszolgálást adjuk (43-IV-30)

BECKLEY, W. VA.

ÜDVÖZLET A WEST VIRGINIAI MAGYAROKNAK!

"Nyugodt lelkiismerettel vegye ezt a kenyert és büszkén tegye az asztalára!"

COLE'S Kew-Bee Bread

Welch, W. Va. - Beckley, W. Va. - Bluefield, W. Va.

„A SORS KÜLÖNÖS JÁTÉKA”

(Folytatás.)

— Mehetünk tovább! — szölt az elnök. Következik a második vádpont — önbetörés büntette, mely szerint vádlott múlt év január harmadikán, Csenger utcán lakásában azt a látszatot keltette, mintha ott betörők jártak volna és az ezzel kapcsolatban összeállított leltár alapján 10,000 korona kárigényt jelentett be. Mikor vádott a rendőrségre telefonált, azonnal szakértő bizottság szállt ki, mely a lakást felülvélte, a szekrényeket tárva nyitva, a ruhadarabokat szétdobálva, a tárgyakat szétszórvva találta. A bizottság megtartotta a vizsgálatot és megállapította, hogy semmi olyan körülmény nem észlelhető, ami betörésre engedne következtetni. Sem az előszoba, sem a szekrények ajtaján semmi külsérelmi nyom nem volt látható.

— Nos, mivel védekezik? — kérdezi az elnök.

Az elnök kérdésére Alice tagadólag válaszol. Csak annyit tud, hogy a betörés távollétében valóban megtörtént és őt az említett károsodás érte.

A szakértők, valamint a tanúk vallomásaival szemben is a leghatározottabb formában tagad. Véleménye szerint azért nem található sehol külsérelmi nyom, mert a betörő bizonyosan a legfinomabb műszerekkel dolgozott.

— Rátérünk most a harmadik vádpontra — mondta az elnök — amely mindjárt világosságot derít arra, hogy senki más nem lehetett a tettes, mint a vádlott, aki kétrédbeli csalás büntetést követte el azzal, hogy pontosan a betörés napján két ékszerrel mintegy 2000 korona értékű ékszer küldetett lakására. Az volt a megállapodás, hogy azok közül fog kiválasztani egyet, a többi meg visszaküldi az üzletbe. Ugyanakkor majd ki is fizeti a tettszést megnyerő ékszer árát. A kereskedők bizalommal viseltettek a grófné

személye iránt, hiszen tudomásuk szerint többszörös „háztulajdonos” volt. Az ékszereknek a „betörés” alkalmával természetesen nyoma vesztett.

Most Alice felé fordul az elnök és ezt kérdezi:

— Nem tartja furcsának, hogy éppen az nap történik az ékszerek vásárlása, mikor a „betörés”?

— Méltóságos elnök ur, ez pusztán a véletlen játéka lehetett — feleli Alice, a legnagyobb lelki nyugalommal. — Aznap történetesen egy fényes háziestélyen jelent meg, egy ismert politikusnál, amit igazolhatok is. Tartoztam annyival a szobán forgó előkelő társaságnak, de meg rangomnak is, hogy méltó külsőségek között jelenjek meg. Nem tagadom, hogy az ékszerek beszerzésére az örök női lelket mozgó, leküzdhetetlen hűség is ösztökélt, mert hát mi sem természetesebb, minthogy én akartam a legfeltünőbb, a legszebb lenni. Meg vagyok győződve, hogy minden nő így gondolkozik, aki akkor jelen volt. Különben is a női psziché...

— Ne tessék most a női lelki problémákról előadást tartani, hanem szigorúan a tárgyra szorítkozni! — szakította félbe az elnök erélyesen. — Perrendszert, komoly bizonyítékokat adjon elő, ha ilyenekkel egyáltalán rendelkezik.

— Különben is már régen akartam a kérdéses ékszereket megvásárolni — egészítette ki vallomását Alice. — Már hetekkel a betörés előtt több ékszerest kerestem föl, de nem találtam a szükséges darabot sehol, a megfelelő fazonban.

— Az önbetöréssel kapcsolatban — folytatja az elnök — hamis tanúszóra való rábírási büntetéssel is vádolja önt a királyi ügyészség, mert övezgy Szabó Pálné segédháztulajdonosként olyan vallomásra akarta rávenni, ami megnehezítette volna a dolog tisztázását. Azt a körülményt akarta vele ugyanis igazoltni, hogy a be-

törés előtt a leltárban felsorolt tárgyak az ön lakásában valóban föltalálhatók voltak. A segédháztulajdonos jelenleg ismeretlen helyen tartózkodik. A fölsorakoztatott tanúkkal szemben, akiknek panaszkodott Szabóné, hogy a grófnő hamis tanuvallomásra akarta rávenni, sőt több ízben le is itatta, — Alice ugyancsak tagadó álláspontra helyezkedett. A leltárra nézve pedig azzal védekezett, hogy egyszer tényleg járt nála a vicéné, mely alkalommal rosszul érződött, mire ő konyakot adott neki.

Ezek után szó esik még a vádpontok között közokirat-hamisítás büntetéről is, mely szerint vádlott meg nem állapítható ajánlatra egy vidéki öreg plébánosnál házvezetőnőnek jelentkezett, azonban egy-két nap múlva eltűnt és több lebélyezett keresztlel-blankettát vett magához, a melyek felhasználásával éveig megtévesztette a hatóságokat.

Mikor hajnalban eltávozott, a plébános részére levelet hagyott hátra, a melyben azt a vallomást teszi, hogy nem katolikus, hanem evangélikus vallású. Minthogy gyerekkora óta ellenállhatatlan rajongást érzett a katolikus hit iránt, — folytatja levelében, — az áttérés gondolata mindig foglalkoztatta. Mikor a plébánosnál talált alkalmazást, még inkább megerősödött benne elhatározása. Bizonyosan át is tért volna rövid időn belül, — mentegetődik, — ha utolsó éjszaka meg nem jelenik álmlában édesanyjának a szelleme, aki ezüst felhők közt ki és arra kérte őt, hogy ne hagyja el a hitét, ha boldogságot akar a mennyországban...

A közönség soraiban hangos nevetés támad, mikor a vádlott nő különös kimagyarázást hallják, mellyel a tiszta, hiszékeny lelkű öreg plébánost akarta félrevezetni.

Az elnök csendre inti a hallgatóságot, majd folytatja a tárgyalást.

A további vádpontok között azok a bűncselekmények szerepelnek, melyeket Alice a hamis keresztlevelek felhasználásával követett el.

Egyik vidéki városban mint hadiözegegy tünik fel, másikkban mint katonatiszt árva, harmadikkban mint az időszerű politikai hangulat lelkes híve, mindannyiszor más és más személyazonossággal. Természetesen egy esetben sem mulasztja el, hogy a kínálkozó anyagi hasznot ne biztosítsa magának. Péccett egy igen gazdag, előkelő, idős urral ismerkedik meg, aki halálosan beleszeret, feleségétől el is akar válni és már arról van szó, hogy Alice-vel lép házasságra. Időközben azonban feljelentés érkezik ellene a rendőrséghez, egy másik ügyéből kifolyólag, jónak látja hát hamarosan kerekelt oldani és nemsokára másik városban tünik fel, másik név alatt. Annyi ideje azonban mégis maradt, hogy a hajlottkoru „völégényből” kivassaljon néhány száz koronát, előzetes költségek címén. Az elnök egymás után hallgatja ki Alicét a vádakra nézve, amelyek leplezetlenül tárják fel annak az időszaknak a bűnlajstromát, melyet a kommunizmus utáni esztendőkből, az utóbbi évekig, letartóztatásáig, sorozatosan követett el. Alice rendkívül leleményesen, tetszetősen cáfol mindannyiszor, de érvelései lényegében minden komoly alapot nélkülöznek.

— És most átérünk végül az utolsó vádpontra, — szölt az elnök, — a család büntetése, mely szerint vádlott két évvel előttről beállított nemes Bácskay Ákos százados hivatalába, idegen gyerekekkel, akiről azt állította, hogy nevezett századdal folytatott viszonyból származik. Nemes Bácskay Ákos urat ezáltal olyan kínos

helyzet elé állította, amelyből pillanatnyilag csak egy szabadulhatott, hogy egyelőre havonként megfizette vádlottnak a kikényszerített összeget. A vizsgálat beagazolta, hogy a gyerek nem az övé, hanem egyik ismerősétől kérte kölcsön erre a célra.

A közönség között feltűnő nyugtalanság támad, úgy látszik, hogy a hallgatóságot a tárgyalásnak ez a része érdekli leginkább.

— Beismeri a bűncselekmény elkövetését? — kérdezi az elnök.

Alice fölényesen hordozza körül tekintetét, majd nyugodt hangon feleli:

— Beismerem, hogy erre az alkalomra kölcsön kértem a gyereket, de cselekedtemben nemes célok vezéreltek, amelyek mentesítik látszólagos hibámat.

— Mit ad elő védekezésére?

— Amint már említettem, a századosal közel tíz éven át bensőséges, lelkiileg is harmonikus barátságot folytattam, édesapja azonban teljesen elhídegette tőlem. Kétségbeesett helyzetemben elhatároztam, hogy az öreg urnak ellenem indított házasságot kérészem. Bárhogyan is, de megkísértem. Ugy találtam, hogy erre a legalkalmasabb eszköz — a gyerek. Olyan kapcsolat, amely visszaadja nekem az elvesztett férfit... Minthogy a jó Isten nem áldotta meg barátságunkat, hát magam segítettem a helyzetet. Ismétlem, hogy a legemesebb, legszentebb cél vezetett eljársomban.

— Ugyan, kérem! — inti le az elnök. — Az egész gyerekhistoria csak arra való volt, hogy a századosból pénz csikarjon ki. Ezért is fordult a feljebbvalóhoz, illetve magához a miniszter urhoz, hogy így is nyomást gyakoroljon kiszemelt áldozatára.

(Folytatjuk)

Igaz van Szakácsnak!

Kedves Szerkesztő Ur!

A múlt héten levelet kaptam a katona fiamtól, aki Butner, N C-ban teljesít szolgálatot, ő azt írta, hogy az ottani bojszok nagyon fel vannak háborodva, hogy a szénbányászok sztrájkolnak.

Irt a fiam persze egyebet is, de az nem tartozik ide, hiszen most annyi sok szénbányásznak van katonafia, én itt fiukat cseppetsem hibáztatom, hogy a többiek közül mit választam én erre az egy kijelentésre hogy a bojszok kikolnak a bányászokra.

Well, én megírtam a fiamnak hogy én azokat a kedves fiukat cseppetsem hibáztatom állástoglalásukért, mert meg vagyok győződve hogy azoknak a kikoló fiuknak a legnagyobb része mégcsak környékét sem látta egy szénbányának. A körhözban is olvastam az angolnyelvű napilapokból hogy egyes katonafiuk azt ajánlották hogy a strájkoló szénbányászokat a bajonot hegyével kellene a munkára kényszeríteni.

Megírtam a fiamnak hogy azok a kikoló fiuk nem tudják azt hogy a bányászokat a vezérük eladta, nem tudják azt hogy a bányászok a legutolsó bérszerződésük megkötése óta egy panaszos szót sem ejtettek habár mindennek az ára a felhőkig szökött fel azóta, csak amikor a szerződésük lejárt akkor kértek a megélhetésükhöz megfelelő bérjavítást. Persze amikor a jogos követelésüket kutyabasem vette senkikem kénytelenek voltak az egyedüli s végső fegyverhez a sztrájkhoz folyamodni, kijöttek a munkából párnápra de akkor hála az amerikai sajtószabadságnak mely valahogyan ugyan meg szerkesztve hogy a lapok legnagyobb részének szabad és lehet mindent írni ami a tőkéskek érdekeit védi de ami ugyanekkor a munkásság jogos követel-

ését elhallgatja, így tehát a lapok már mint a munkásbarát? lapok jóvoltából az amerikai nagyközönség felhorkant és felhangzott a fésztsdmg hogy így meg egy az elnök csináljon rendet mert veszélyben a haza.

Az elnök aztán kénytelen volt a hatalmával élni és a bányászokat visszaparancsolta a munkába két hétre és amikor a kétéhet lejárt akkor a bányászok újabb munkaszünetének ismét csak az elnöki rendelet vetett véget. Hát én nem tudom mert én Roosevelt elnöknek szívvel lélekkel igaz híve vagyok, de felmerül agyamban az a kérdés, hogy vajjon milyen hatalom az amelyet Roosevelt elnök gyakorol hogy amikor őszintre a bányászok jogosak a követeléseikre és amikor ő képes félmillió bányászt visszaparancsolni a munkába mert a haza érdeke azt úgy kívánja, ugyanakkor nincs rá hatalma hogy annak a néhány szénbányának parancsolni tudjon hogy adják meg a bányászoknak az őket megillető bérjavítást és kösség meg a szerződést.

Mondom én megírtam a fiamnak hogy a bányászokat ezekben a lezajlott időkben csakis mint egy football használták akiket ide oda lehetett rugdosni, megírtam a fiamnak hogy azok a kikoló fiuk nem tudják hogy azok a szegény lemezt bányászok kénytelenek kék három, sőt négy mérföld mélyen bemenni a földalé és ezer és ezer tonna luz slét és egyéb törmelék alatt szénporban rossz levegőben dinamit és másféle löportüstben dolgozni.

Azok a kedves fiuk nem tudják hogy sok sok bányában a szegény bányász kénytelen holmi deszkadarabokat vagy lapos köveket tenni a térde alá és úgy térdenálva kénytelen 6-8-10 tonna szenet kidolálni 4-6 incses vízből. Azok a kedves kikoló fiuk nem tudják hogy

azoknak a hazafiatlan bányászoknak a legnagyobb része az általajon kívül többnyire a te-többől csurog a víz akárcsak az é. En a múlt március 30-án dolgoztam utoljára de azt megelőzőleg három és fél hónapig minden nap reggeltől estig 4-6 incses vízből lapotáltam a szenet, aztán a tető szintén igralmas volt hozzám, mert állandóan esett rá, akárcsak az eső, szóval amikor este hazamentem és lezuhant a gumicsizmámat hát egy-egy fél kvart vizet öntöttem ki egykiből és másikkól is, aztán az egész ruhámban még nagytól üveggel sem lehetett volna találni egy tenyérnyi szárazat. Végre is a víz lett erősebb mint én és így én március 30 án letettem a szerszámot és a doktor kezelt kététhonapig de nem tudott rajtam segíteni és elküldött a kórházba ahonnan egy hónapi kezelés után most párnápra jöttem haza mert nem volt hely, ugyanis ritka nap hogy három, négyet nehoznának be bányaszerűléssel, én nem tudom hogy mikor lesznek képes ujból dolgozni.

Megírtam a fiamnak hogy adjaoda a levelemet az ottani fiuknak elolvass és kérdezze meg őket hogy mitgondolnak ők azokról a hazafiatlan szénbányászokról akik 30-36 incs magas plézekben térdepeve lapotolják a szenet és a megrakott kárákat vállal meg farral tologalják ki a pléből hogy a váluon nemmarad ing a farkukról pedig lefeszik a dzseknadrág az erős tolastól.

Kérdezz meg azokat a fiukat, hogy mit gondolnak azokról a szénbányászokról, akik évről évre tuat, sőt százzszárra fuladnakmeg vagy sülnek meg elevenen a kirobant szénbányákban, és kérdezze meg őket hogy amikor a gyárakban a legujabb, legtanulatlanabb napszámos is többet keres sokkal könnyebb és biztonságosabb munkával, mint egy gyakorlott szénbányász akinek utóvégre is a biztos a bányászra váró végkielégítés a

miners asthma lessz az osztályrésze miért ne érdemelne meg kissé nagyobb falat kenyere?

Mondja meg a fiuknak hogy amikor már a bányabárok hajlandók lettek volna a bányászok bérét egydollár 30 centtel emelni akkor a W.L.B. közbe lépett és kijelentette hogy a bányászoknak nemszabad többet mint 17 cent napi béremelést adni. Irtam neki hogy mondjameg a fiuknak hogy a strájkoló bányászok ezreinek vannak fiaik az amerikai hadseregben és azok a bányász-ak a világon minden tőlük felhetőt megtennének a fiaik érdekében hogy azok valamibenis hiányt ne szenvedjenek, de miért épen csak a szénbányászok legyenek a leglenézettebb, a legrosszabbul fizetett underdogjai az amerikai nemzetnek? Mink bányászokak különösen, akiknek a fiaik ott vannak a hadseregben nagyon is jótudjuk a kötelességünket a hazával és a fiainkkal szemben, de az igazság aztkíváná hogy ha a bányászoktól megkivánják az áldozat hozatalt mert azt a haza érdeke ugykivánja akkor kivánják azt meg azoktól is, akik a bányászok jogos követeléseit tekintet nélkül a haza érdekeire nemakarják teljesíteni.

Mindezeket kedves Mr. Himler azért irtam meg önnek hogy ha ön is helyeselné én ugylátnám jónak ha minden bányászapa írna a katona fiának ilyenforma levelet persze a levelet angolnyelven kell megírni hogy a kikoló katonafiuk azt megértsek és ha minden bányászapa megtenné ezt egy a katonafiaink véleménye bizonyára megváltozna a bányászokkal szemben. Most márcsak azt említem meg hogy amikor a fiamtól ujramejött a válasz hát azt írta hogy a bojszok aztmondták hogy Well, we didnt know that.

Mostpedig engedelmet kérek alkalmatlanokodásomért és maradtam igaz híve.

SZAKÁCS IMRE

MEGSZEPPENT A KONGRESSZUS

Mióta a jövedelmi adó van ebben az országban, a nagytöke mindig arra törekedett, hogy az adó nagyobb részét mindig a legszegényebb osztály fizesse.

Unos-untalan, jóformán minden esztendőben kísértett a forgalmi adó réme, de különösen követelte azt a pénzeszsák, mióta a háború megindult.

A szintén nagytöket képviselő, és majdnem minden esetben a nagytöke keresztül Pearl Harbor gyászos napja óta állandóan követelték, hogy a forgalmi adót hozza be a kongresszus.

Az elnök dicséretére legyen mondva, hogy azt nem tűrte, s nem tűkötta, hogy minden ilyen kísérletet elgáncsol. Mióta nyilvánvaló lett, hogy a kincstárnak is több pénzre van szüksége, meg az infláció elhárítására is fel kell az adókat emelni, különös vehemenciával vette magát a sajtó és a kongresszus reakciói szárnya erre a kérdésre.

Szerencsére megszölyalt a szavazó polgárság.

Az elnökön és kormányán kívül a munkásszervezetek szó-laltak meg elsőknök, s bejelentették, hogy a forgalmi adó behozatala esetén bérvkövetések lesznek az egész országban.

Rajtuk kívül is a polgárság zöme, majdnem mindenki megszölyalt, mert mindenki megértette, hogy ez az adó a legerkölcstelenebb a világon.

A kis jövedelmű ember kénytelen majdnem az egész keresetét elkölteni a megélhetésre, az tehát a teljes keresete után kénytelen forgalmi adót fizetni.

A nagy jövedelmű ember csak jövedelmének kis részét kénytelen elkölteni, tehát a jövedelme nagyobb része mentes lenne a forgalmi adótól.

A forgalmi adó kollektálása is nehéz, a kereskedőknek na-

gyon sok munkát ad, sok kereskedőnek alkalmá lenne a kincstárt meglopni, szóval nem is praktikus a forgalmi adó egy országban.

Mindezeket, de különösen a szavazó polgárság felháborodását tekintetbe vette a kongresszus és a forgalmi adót már a bizottságban megfogtatták, dacára az erős sajtó kampánynak.

Az ötlet elejtése a demokrácia diadala, s ha minden

egyek alkalommal ilyen egyszegesen nyilatkoznának fontos kérdésekben a választók, akkor minden kérdésben a nép javára határozná a kongresszus.

Mert a politikusok majdnem mindannyian a nagytöket szolgálják, de csak addig, amíg a saját egyéni pecsenyéjük nincsen veszélyben.

Mikor a megválasztásuk főrog kockán, akkor hajlandók a népre hallgatni.

All kinds of PRINTING

AKÁRMILYEN

nyomtatvány készítésével bizza meg nyomdánkat, azt

A LEGPONTOSABBAN, IZLÉSES FORMÁBAN JUTANYOS ÁRAK MELLÉLT KÉSZITÜNK EL

és szállítjuk a rendelő címére. — Bizza meg lapunk nyomdáját rendeléseinek elkészítésével

MINDEN NYOMTATVÁNYT IZLÉSESEN KÉSZITÜNK

- CIMKEK
- SZÁMLAK
- KÖNYVEK
- ÉRTESÍTŐK
- MEGHÍVÓK
- PLAKÁTOK
- NÉVJEGYEK
- BORITÉKOK
- RÖPCEDULAK
- LEVÉLPAPIROK
- ALAPSZABÁLYOK
- BELÉPTI JEGYEK, Stb.

A legnagyobb készséggel áll rendelkezésére

LAPUNK NYOMDÁJA

Juni a dzsungelben

A munkás-unio nem új találmány. A sztrájkot sem azóta fedezték fel, mióta arra az új deal az amerikai munkásoknak a lehetőséget megadta.

Sztrájkok mindig voltak ebben a szabad hazában, csak az a baj, hogy régebben szintén szabad volt a tőkének, hogy a sztrájkolókat belet ki-tapossa a kompánia polical, vagy a sheriffel.

Egy nyár derekán elhatározta a New Orleans melegében sütkérező hobó társadalom, hogy elmegy a dohányszüretre.

Mert a hobók mindig oda törekednek, ahol sokadalom, pénz és jókedv van, akár csak Magyarországon a koldusok, akik hol Mariapócon gyülekeznek, hol a Szentkútnál, aszerint, hogy melyik helyen milyen ünnepen van a nagybucsu.

Mikor a híres Mardi Gras van New Orleansban, akkor az én időmben két-háromszáz hobó is volt a városban.

Mikor Savannah, Georgiába a gyapotot behordják, akkor oda törekedünk rakodni, mert olyankor a Dél bübájós "Forest Cityjében" még a kis kutyák is ginben fürödtek.

A dohányszüretet szintén Georgiában, de nem kiktőben, hanem Valdostában tartották, a gyapot szüretnél jóval korábban.

Valdosta álmos kis város, talán tízezer lakosa ha van, de tán annyi sem, s a hobók oda máskor szívesen mentek, mert a Georgia and Southern Florida vasútnak ott van a központja, hát pénz minden pedánapon volt a városban. Ami a délvideken ritka volt abban az időben. Akkoriban, 1910 előtt Dixi országban még a Lost Cause-t gyászolta mindenki, és a készpénz ritka volt az egész Old South-on.

Mikor a dohányszüret ideje van, akkor Valdosta egyszerre csak felébred.

Az utcája megnépesedik, hatalmas kétkerekű taligák hozzák a tömérdek dohányt az egész vidékről, s az óriási dohánybörze megtelek dohánkyötegekkel minden estére.

Azért nevezem a dohány-csarnokot börzének, mert igazán börze.

Senki, aki a dohányát behozza, nem sejt, hogy mennyit kap érte.

Árverés van minden délelőtt, ott van minden nagy dohány, cigaretta és szivargár képviselője az egész világból, s árvereznek a dohányra. Különkülön minden kötegre.

Egyszer egy ilyen árverést végig néztem vagy tíz éve, mikor angolul már meglehetősen értettem, de nem volt fogalmam róla, hogy az "actioneer" mit danol gyors nyelvel magának.

Hogy értettem volna hát hobó koromban, mikor a lassan kiejtett angol szó is találós kérdés volt előttem.

A többi hobók azonban megmagyarázták, hogy miről van szó, s nem nagyon értem rá sem hallgatni, sem bámolni, mert ahogy egy-egy buyer megvett egy köteg dohányt, azzal sietni kellett az ó box-karéjához. Hiszen azért mentünk Valdostába, hogy dolgozzunk, s nem azért, hogy kolduljunk, bár a hobó társadalom idősebb tagjai azt is megtették.

Mi fiatalabbak napi 55 centért dolgoztunk, és az órát nem néztük.

Akkor kvittoltunk, úgy délután hat óra felé, mikor a munka be volt végezve.

És a napszámot rögtön megkaptuk.

Hát nem mondom, kerestem már 55 centet rövidebb idő alatt és könnyebben is, de voltak már olyan napjaim is Amerikában, mikor azt a munkát

szívesen vállaltam volna a feleért.

És hát a keresetet meg is toldottuk.

Two-Bits barátom és kenyeres társam, azt már többször megirtam, kitűnően értett a dice-okhoz, illetve hát kitűnően készített dice-jai voltak, s akkor vetett "seven"-t vagy "snake-eye"-t, mikor akarta.

És ahol még nem ismerték őt vagy a dice-jait, ott a legtöbb-ször kitűnően operált, amíg tulzába nem esett, és esetleg — el nem vertek bennünket. Mert bizony megessett az is abban az időben, ha "wise guy"-okra akadtunk.

Vagy három hétig tart a dohányvásár, s az alatt Valdostában minden lélek zsebében pénzt csörgetnek.

Elfelejtji arra az egy napra Georgia dohánytermelő farmerje, hogy ráfizetett-e az esztendőre, vagy jut cipő az aszszonyoknak a gyerekeknek, pénzt érez a zsebében.

És hát... ha véletlenül rossz volt a dohány ára és nem telett cipőre, Georgiában nem fagy le a "white trash" lába akkor sem.

Az emberek olyankor jókedvűek, mulatnak, mi is mulatunk, hiszen volt vagy negyven hobó a dzsungelben és pénzzel játszott mindegyik.

Egyszer, talán a második héten az egyik középkorú hobó felvetette az indítványt, hogy ne menjünk 75 centen alul dolgozni. Sztrájkoljunk.

Pálinka is volt bennünk, pénzt is éreztünk a zsebünkben (nagyon-nagy pénz három-négy dollár cash a hobónál). lelkesen fogadtuk az indítványt.

Two-Bits rágyújtott az O-Zuzana nótára, s majdnem virradatig azt danoltuk, mintha indulót fújtunk volna a sztrájkunkhoz.

Ha belefáradtunk a nótába, ragyogó szemekkel számoltuk, hogy a husz cent különbség elegendő lesz naponta élelemre meg itálra, s ki-ki azon gondolkodott, hogy mit csinálunk szüret után a pénzünkkel.

Two-Bits virágra akart pénzt gyűjteni, amit évente egyszer elküldött Bécsbe az édesanyja születésnapjára.

Spotty a mindig jókedvű ragyogó kis mexikói cimboránk bevallotta, hogy ő még soha nem utazott személyvonaton, bár bejárta velünk a félországot, és azon könyörgött, hogy utasként menjünk Savannahba, a gyapot szüretére.

En nemcsak új dzseg-ancugot akartam venni, ami belekerült akkoriban másfél dollárba, hanem egy pár fehér félcipőre is vágyódtam, amiért abban az időben egy dollár és huszonöt centet raboltak.

Ugy láttam, hogy New Orleansban akkoriban fehér cipőt (vászonból) hordott a mexikói ifjuság, s mi nagyban uzováltuk abban az időben a mexikói leányokat, akiket a Fern Dance Hall kertjébe vitünk mulatni, mikor volt vagy husz centünk.

A Colonel nem volt velünk, ő a nyarat Savannahban töltötte, ahol a könyvtárnak volt minden napos vendége, különben talán nem sztrájkoltunk volna, vagy más lett volna az eredmény.

Mikor reggel odaálltuk a dohánybörze elé, ahol munkára válogattak bennünket, Big John, a sztrájk-vezér újra megmondta, hogy főbe üti, aki 75 centen alul elmegy dolgozni.

És akit Big John fejbe vágott volna, az biztosan fekvé maradt volna egy darabig a porondon.

Mikor az első dohány-buyer kiválasztott négy embert, Big John oda ment és megmondta, hogy a napszám 75 cent lesz.

A buyer sorba kérdezett bennünket, hogy akarunk-e 55 centért dolgozni.

Nem akartunk. Hát nagyon sokáig éppen nem kérdeztek bennünket, hanem megmondták a dohánytulajdonosainak, hogy amit tőlük megvesznek, azt nekik kell box-karéjba berakni.

Ott álldogáltunk vagy másfél órát, közben a farmernek szidtak bennünket, s másfél óra után Big John kiparancsolt bennünket a dzsungelba. Azt mondta, hogy majd eljönnek utánunk. Ha aznap nem, akkor másnap, mert a farmernek nem hordják majd a dohányt a kárékba.

A heverést nem bántuk, ital volt, ebédet főztek az öregebb hobók, s ebéd után csakugyan eljöttek értünk a dzsungelba.

Csak az volt a baj, hogy nem azok jöttek, akikre számítottunk.

A sheriff jött harmadmagával. ÉS se szó, se beszéd, tereltek a járba bennünket.

Valdosta jaijle nem volt be-rendeve negyven rabra, hát egy kicsit szorongtunk.

És vídámán vártuk a vacsorát, amitől azonban elment az étvágyunk.

Mert a hobó dzsungelokban mindig akadtak elég jó szakácsok, és ha eldobott paradicsom kannából is történt a vacsora, a jóízű ételt megszoktuk.

Azt a lötytyöt, amit hideg kukorica kenyérral tettek elénk nem tudtuk megenni.

S akármennyit kérdezősköd-tünk a jallertől, hogy miért vagyunk elfogva, feleletet nem kaptunk.

Csak másnap tíz óra felé vittek egy békebiró elé bennünket.

"Csavargással" voltunk vádolva abban a városban, ahol a hobót nyitott karokkal várták a dohányszüretre.

Egy dollár büntetésre és egy dollár tíz cent "cost"-ra ítélt a bíró bennünket, mert a ki-kutatás után jól tudták, hogy ennyi akad minden egyes hobónál.

Mikor a hivatalos rablásnak vége volt, a sheriff két órát adott, hogy pusztuljunk a megyéből.

Úres zsebekkel indultunk utnak, alig volt egy-egy pár cent egy embernél, s Spotty bele nyugodott, hogy tehervonaton fogunk Savannahig eljutni, én pedig egyelőre lemondtam a fehér cipőkről.

De a megmaradt centeket össze adtuk, hogy Two-Bits Mike elküldhesse az édesanyjának Bécsbe a pénzt a virágra, hiszen az abban a tudatban élt, hogy a fia jól kereső szinész, ahogy az én szegény anván is azt gondolta, hogy "élmunkás" voltam egy kis gyárban.

Amit az anyák nem tudnak, azon nem szoktak busulni.

Mindig Bizalommal Fordulhat Az Amerikai Magyar Református Egyesület Bányavidéki Osztályaihoz

ha tökéletes biztosságú életbiztosítást akar magának vagy családjá tagjainak. Beállítás 1-től 60 éves korig. Gyermekek havi 25c-ért \$500-os biztosítást kaphatnak. A rendes biztosítás mellé dupla baleset és 45 éves korig betegségyé biztosítás is szereshető.

District Manager

REV. JULIUS MELEGH, D. D.

537 Richwood Ave Morgantown, W. Va.

Telefon: Morgantown 9641

49 POCAHONTAS, VA.
Jegyző: Kovács Pál	257 GREENSBORO, Pa.
Jegyző: A Distr. Manager
75 RED JACKET, W. Va.
Jegyző: Mosolygó István	291 BOOTH, PA.
Jegyző: Sárközi Imréné
85 BROWNSVILLE, PA.
Jegyző: Szarka Ferenc	296 IDAMAY, W. Va.
Jegyző: Sike Jeremiás
152 UNIONTOWN, PA.
Jegyző: Holló János	304 CHATTAROY, W. Va.
Jegyző: Gaál Antalné
153 MORGANTOWN, W. Va.
Jegyző: Molnár Géza	306 GALLOWAY, W. Va.
Jegyző: Varga József
173 THORPE, W. Va.
Jegyző: Radnóci József	316 SABRATON, W. Va.
Jegyző: Orosz András
204 LYNCH, KY.
Jegyző: Bartha Gábor	317 BOBTOWN, PA.
Jegyző: Serek András
206 CAPELS, W. Va.
Jegyző: Buckman Sándor	322 PHELPS, KY.
Jegyző: Ifj. Kábal János
212 BARRACKVILLE, W. Va.
Jegyző: Fullajtár István	331 FILBERT, W. Va.
Jegyző: Holp György
213 LOGAN, W. Va.
Jegyző: Németh József	332 CARETTA, W. Va.
Jegyző: Török Gábor
222 RIVESVILLE, W. Va.
Jegyző: Kropog Miklós	343 WHEELWRIGHT, KY.
Jegyző: Markó József
224 SMOCK, PA.
Jegyző: Bencze István	353 HICKORY, VA.
Jegyző: Ifj. Kelemen István

VÁLASSZA KI melyik osztály van legközelebb az ön lakóhelyéhez s lépjen érintkezésbe felvétele felől a kalauzban feltüntetett ügykezelőnkkel, aki szívesen ad felvilágosítást

The HUNGARIAN REFORMED FEDERATION OF AMERICA
Kossuth Building 1726 Pennsylvania Ave Washington, D. C.

NORTON, VA.

HA JÓ BUTORT ha bármely vasárut, festéket, bányász-szerszámot óhajt vásárolni, nézzén be hozzánk. — Meg lesz elégedve.
A HIREN CONGOLEUM HOME Hardware & Furniture Co., Inc. NORTON, VIRGINIA

IGYA A LEGJOBBAT ÉS AKKOR MINDÉG lesz a kedvenc itala! Melegen üdvözöljük magyar barátainkat. Hálásan köszönjük szives pártfogásukat és azt a jövőben is kérjük.
Stone Mountain Bottling Co. 320 — 8th St. Telefon 22 Norton, Va. GEORGE W. VERNON, elnök T. R. HUNNICUTT, titkár

HIVJON FEL BENNÜNKET mikor a baj szomorú órája elérkezik. — Hálásan köszönjük a környék magyar-ságának pártfogását.
FRED H. KING FUNERAL DIRECTOR AND EMBALMER Telefon: Iroda 192 Telefon: Lakás 78 926 Park Ave Norton, Va.
PÁRTOLJA HIRDETŐINKET

WELCH, W. VA.

HA ÜZLETÜNKBEN VÁSÁROL, SOK PÉNZT TAKARIT MEG!
Mindhárom városban sok derék magyar vevőnk van. — Ezuton küldjük nekik üdvözlőnkét!
PAINT
CLARK HARDWARE & FURNITURE CO. Northfork, W. Va. Kimball, W. Va. Welch, W. Va.

BETETEI BIZTOSITVA VANNAK A környék magyarjainak küldjük ÜDVÖZLETÜNKET A banküzlet minden ágában szívesen állunk rendelkezésükre.
McDowell County National Bank Welch, W. Va. BUY WAR BONDS REGULARLY

LOGAN, WEST VIRGINIA

ÜDVÖZÖLJÜK A KÖRNYÉK MAGYARSÁGÁT KEDVELT UJSÁGJUK UTJÁN! Mindig hálásan gondolunk pártfogásukra és azt iparkodni fogunk a jövőben is kiérdemelni.
COTTAGE FLOWER SHOP Logan, W. Va. 215 Main Street Telefon 913

MULLENS, W. VA.

CSAKIS ELSŐRANGU, általánosan hirdetett árucikkeket árulunk. A híres HART-SCHAFFNER-MARX RUHÁK, DOBBS ÉS STETSON KALAPOK, WILSON INGEK, PIONEER ÖVEK, NUNN-BUSH CIPŐK, stb., stb.
N. D. TRENT CO. Mullens, West Virginia Köszönjük a magyarság pártfogását!

Vásároljon mindenki War Bondot és Bélyeget

OLVASSA A SZABADSÁGOT az amerikai magyarság 52 éves napilapját
A legjobb amerikai magyar írók írásai jelennek meg napról-napra a Szabadságban. Heti melléklete kitűnő elbeszéléseket, izgalmas regényfolytatást tartalmaz.
ELŐFIZETÉSI ÁRAK: egy évre \$7.00, félévre \$4.00 és negyedévre \$2.25 Főiroda: 1736 East 22th St. Cleveland O.
West Virginia, Virginia, Kentucky, Kelet Ohio és Pennsylvania bányászai küldjék előfizetéseiket erre a címre:
SZABADSÁG 239 FOURTH AVENUE PITTSBURGH, PA.

SZENZÁCIÓ

KIS DONGÓ CLEAN FUN

AMERIKAI MAGYAR ÉLCLAP MINDEN EGYES SZÁMA

• Tele humoros történetekkel, tréfás esetekkel, kitűnő viccekkel és tréfás versekkel. Kécsatató képek tarkítják. Minden számban magyar és lok szövege és kottája is van. — Gyermekevata kis tiuk és leányok szórakoztatására — Semmi trágárság, semmi durva vice nincs benne.

• Szerkeszti: Kolos L. Bóna. Jótollu ujságré, munkatársak a KIS DONGÓ — CLEAN FUN minden olvasója. Meg jelenik havonta kétszer: minden hé 5-én és 20-án. — Egy évre 2 dollár, félévre 1 dollár. — Megrendelhető a következő címen: KIS DONGÓ — CLEAN FUN, 790 West Jefferson Avenue, Detroit, Michigan.

• MOTTÓ: "A szemet nemcsak arra alkotta a Teremtő, hogy könnyezzen, apródjon, hanem arra is, hogy mosolyogjon!"

Szénvidéki Hírek

Közli Andreászy Gyula

HADNAGGYÁ NEVEZTEK KI
Wilkinson, W. Va. — Chest János és neje itteni derék magyar bányász házaspár fiát, miután Seymour, Ind.-ban elvégezte a repülő tanfolyamot, hadnaggyá nevezték ki. Ifj. Chest János hadnagy 10 napi szabadságot kapott ebből az alkalomból, melyet szülei házában töltött. A vizsgán jelen volt édesapja és testvére: Helen, akikkel aztán együttesen érkezett édesanyjához.

SGT. KISH IDA
Logan, W. Va. — Szatmár megye Panyola községből való Kiss Géza és szamoszegi születésű neje szül. Balogh Borbála leánya: Ida, a WAC-ban teljesít szolgálatot és Fort Bragg, N. C.-ban van beosztva, sargeant rangban. Legutóbb 10 napi szabadságon volt otthon szüleinél.

ESKÜVŐ
Wilkinson, W. Va. — Veszprém megye Ugod községből való Farkas Gábor és neje szül. Piszker Mariska magyar bányász házaspár jól nevelt leánya: Anna, Medina, Ohio-ban az ottani St. Francis Xavier templomban örök hűséget esküdött szíve választottjának: Kovarek Vilmosnak.
Esküvő után este hat órákor a Verhovay Hallban lakodalmi ebéddel szolgáltak. Clevelandből kitűnő zenekar is jelen volt, finom ételekben és italokban nem volt hiány, így kiválóan virradatig volt együtt a vendégszóra. A lakodalom után a fiatal pár nászutra Buffalo, N. Y.-ba utazott.

30 EVES HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

Stilings, W. Va. — 30 év pergett le azóta, hogy a Szatmár megye mezőterebéri Kovács János (a streekes John) akkori fiatal bányász örök hűséget esküdött szíve választottjának, a Borsod megye Tiszapalkonyból származó Czaga Iónának. Boldogságban mult el feleltük a 30 év, szép család, hat leányt és egy fiut neveltek fel. Zola leányuk férje B. B. Guardia sargeant rangban szolgál. Irén leányuk férje T. J. Snyder, master sargeant, valahol Afrikában szolgál. Mariska leányuk férje C. Atkins, szintén master sargeant, 6 Siciliában szolgál. Lujza leányuk férje G. E. Reisinger staff sargeant, most tért vissza nyolc hónapos szolgálat után Angliából. Anna leányuk férje Charles Short, még a bányában dolgozik, de behívása esedékes. Ida leányuk férje Tony Dardy is ugyanebben a helyzetben van. Egyetlen fiuk: ifj. János, már meg is kapta a behívót. A Kovács családból tehát szép számmal szolgálják már is Uncle Samet. Öt leány és öt fiu egészíti ki a 30 éves házassági évfordulót elért Kovács családot.

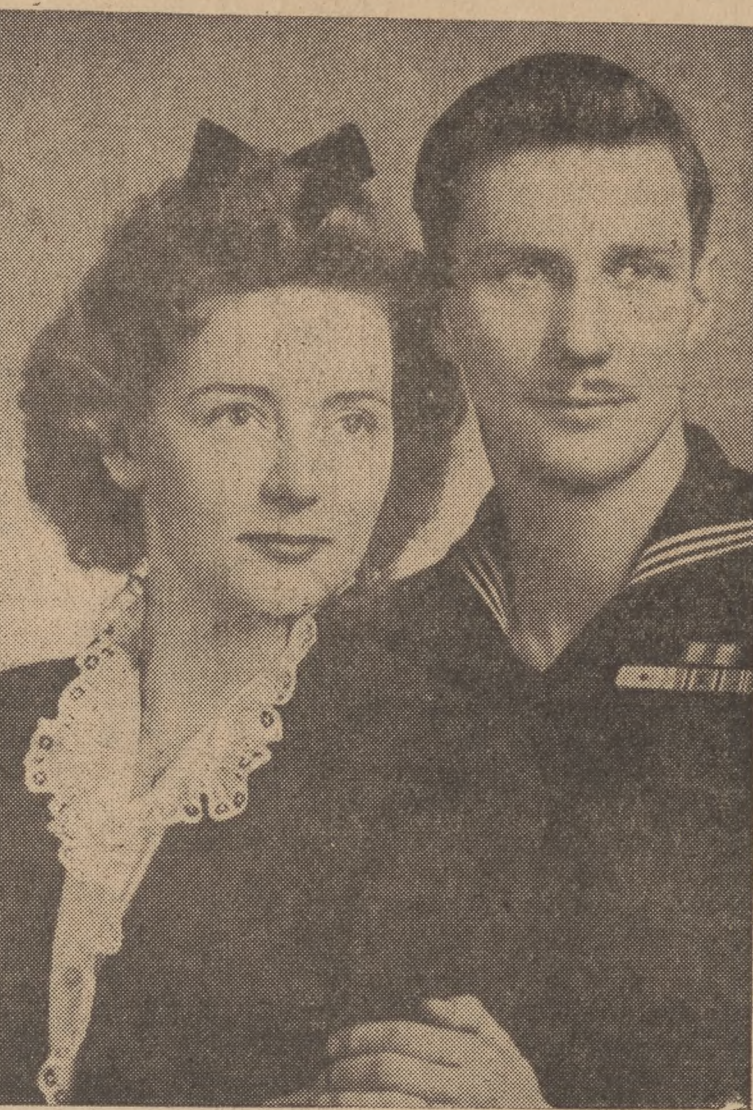
ELSŐSZÜLÖTT FIU

Welch, W. Va. — A Nógrád megye Litréről való Balázs János és neje szül. Szabó Klára, Brewind, W. Va. derék magyar bányász házaspár új fiuunkává örvendezettte meg Irén leányuk, Hattó Imre felesége. A kis fiu édesapja katonai szolgálatot teljesít.

BEVONULT KATONÁK A LOGANI PRIMÁS

Sarah Ann, W. Va. — A Borsod megye Szendrő községből való Veres János és az Udvarhely megye Bögöz községből való Bence Agnes szülők Mihály fia bevonult katonai szolgálatra. A tehetséges fiu igazán megfeszítette erejét, hogy a high school elvégezhesse. Éjjel a tipplin dolgozott, hogy nappal iskolába járhasson. Kitűnő zenész és a Veres Testvérek zenekara közkedvelt volt a bányavidéken.

ROBERT EDWARD RABIDEU ÉS NEJE, SZÜL. RUBY MARISKA

A szép fiatal pár Robert Edward Rabideu és neje született Ruby Mariska, Ruby Mihály és neje new yorki lakosok leánya. 1943 szeptember 11-én esküdtek egymásnak örök hűséget, míg Ruby Mihály és neje szeptember 12-én voltak 21 évesek, így szűk családi körben kettős ünnepséget tartottak. Ruby Mariska az egykori magyar bányatelepen, Himlervilén született, szülei becsült és kedvelt tagjai voltak az ottani magyar társadalomnak, a szép

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 422-İK FIOKJA TAGJAINAK FIGYELMÉBE

Értesitem ezennel tagtársainkat, hogy legközelebbi gyűlésünket december 12-én délután 2 órákor tartjuk a szokott helyen.

Arra kérjük a fiók minden egyes tagját, hogy ezen a gyűlésen okvetlenül szíveskedjenek megjelenni, mert akkor választjuk meg fiókunk 1944. évi tisztárait.

Farnér Géza, elnök
Lengyel István, jegyző
Gall Lajos, titkár

DÉL WEST VIRGINIAI OLVASÓINK SZÍVES FIGYELMÉBE

Három hét előtti lapszámbunkban hírt adtunk arról, hogy Bluefield, W. Va. rádió állomásától újabb hallgathatnak magyar zenét. Az időpontot azonban tévesen jelöltük meg, mert nem pénteken esteként 5 óra 30 perckor, hanem pénteken REGGELENKÉNT 5 óra 30 perckor hallgatható a magyar zene.

Pál és János testvérei voltak még a zenekar tagjai, míg huga: Ágneske, nagyon szépen énekel. Most persze a primás és a zenekar vezető bevonult, megszünt a háboru idejére a zenekar is.

KÉT BIRÓ FIU KATONA

East Beckley, W. Va. — A Borsod megye Csermely községből való Bíró János és neje szül. Jakab Margit két fiut adott a haza szolgálatába. Gyula fiuk, aki a polgári életben Welch, W. Va.-ban volt a fagyalt gyár könyvelője, kiképzését befejezte most volt szüleinél szabadságon, míg János fiuk már valahol a tengerentúl teljesít szolgálatot. Irén leányuk okleveles ápolónő a St. Francis kórházban Charleston, W. Va.-ban. A derék házaspárnak még két leánya van: Margit férjhezett Radachker Jánosné és Ilona férjhezett Decker Richárdné. Ő tanítónő és Mairland, W. Va.-ban tanít.

CONNELLSVILLE, PA.

SZENT IMRE RÓM. KATH. EGYHAZKÖZSÉG
Plebános: SZABO NANDOR

KARÁCSONYI GYÓNTATÁS DAISYTOWNBAN. — Most szombaton, december 11-én délelőtt fél 11 órákor szentmise lesz a daisytowni Nagyboldogasszony templomban hősi halált halt fiunkért, ifj. Boyza Ferencért, előtte gyóntatás. Aznap este 6 órától 9 óráig ismét ott lesz a plebános és meghallgatja a hívek karácsonyi gyóntását. Másnap, december 12-én, vasárnap reggel 8 órától ismét gyóntatás, de pontosan 9 órákor megkezdődik a szentmise. Mindenki legyen pontos, sőt kövease a plebános példáját, aki a legmesszebből jön, mégis a legelső.

KARÁCSONYI GYÓNTATÁS MASONTOWNBAN. — Szombaton, december 18-án reggel 9 órától karácsonyi gyóntatás lesz Masontownban a Mindenszentekről nevezett irish katolikus templomban. A gyóntatás végzetével szentmisét mond a plebános és a hívek közös szentáldozást végeznek. Kérjük Masontown és vidéke katolikus magyarságát, hogy használja fel ezt az alkalmat és becsülettel végezze el karácsonyi szent gyóntását.

BOBTOWN ÉS VIDÉKE katolikus magyarságát szeretettel értesíti Ft. Szabó, hogy a háborus viszonyokra való tekintettel nem mehet ki Bobtownra, de kéri őket, hogy használják fel a december 18-iki alkalmat Masontownban, ahol mindenkit szívesen meggyóntat a plebános.

KARÁCSONYI GYÓNTATÁS BROWNSVILLE. — Szombaton, december 18-án este 6 órától 9 óráig karácsonyi gyóntatás lesz a brownsvillei Jézus Szíve templomban. Ez alkalommal a helybelleket várja a plebános a gyóntatásokban. Másnap, december 19-én, vasárnap reggel 8 órától ismét gyóntatás, de előszörban a vidéki részére, a szentmise pedig pontosan 9 órákor megkezdődik. Karácsonyi gyóntás csak egyszer van egy esztendőben, azért elvárja a plebános, hogy mindenki tudni fogja szent kötelességét és a kért rendben teljesítse azt.

A BROWNSVILLEI BAZÁR már régen lezajlott, de a bazárkönyvek jó része még mindig kint van. December 19-ig hosszabbítjuk meg a határidőt a könyvek elszámolására. Aki szeretné ezt a szép kis templomot és igyekszik azt a csekély 796 dollár adósságot róla levenni, december 19-ig megozassa a maga 5 dolláros áldozatát.

SOUTH BEND, IND. ELŐFIZETŐINK SZÍVES FIGYELMÉBE!

Tisztelettel értesítjük southbendi előfizetőinket és lapunk ottani barátait, hogy a Magyar Bányászlap képviselőt

MR. HERNICZ LAJOS

volt szíves elvállalni, akit felhatalmaztunk előfizetése kifelvetelére és nyugtázására. Szépen kérjük előfizetőinket és barátainkat, hogy Mr. Herniczet nehéz munkájában támogatni szíveskedjenek.

Szerkesztői Üzenetek

BOROS JÓZSEF, MURRAY CITY, O. — Karácsonyra megindítjuk a lapot a megadott címen. Szív. üdv.

VAMOS MIKLÓS, ETHEL, W. VA. — Önnek is szól ez az üzenet. Szív. üdv.

RECSKY JÁNOS, SHIN-STON, W. VA. — Önnek is. — Szív. üdv.

MALOMKA JÁNOS, SO. CONNELLSVILLE, PA. — A bélyeg is beérkezett és elmegy majd a naptár. Szív. üdv.

SAKÁCS JÁNOS, EAST CHICAGO. — Köszönet szíves jókívánságaiért, igyekszem legjobb tudomom szerint végezni a vállalt feladatot.

GORDON TAMAS, ISELIN. Kívánsága szerint cselekszünk. Szív. üdv.

BUY UNITED STATES DEFENSE BONDS AND STAMPS

Hirdessen Lapunkban

KÉPVISELŐINK

WEST VIRGINIA
Szűcs Imre, Mt. Hope, W. Va. és Beckley és vidéke
Balázs János, Berwind, W. Va.
Bényi Pál, Keystone, W. Va. Land graff, W. Va., Eckman, W. Va. Vivian, W. Va.

Domokos Mózes, Prenter, W. Va. Gyöngyösi István, Nellis, W. Va. Fodor János, Galloway, W. Va. Hoffman János, Carreta, W. Va. Coalwood, W. Va. Horváth György, McMeelen, W. Va. Kiss Antal, Clarksburg, Dawmont, Wendel, Meadow-Brook, W. Va. Kisli András, Brady, Booth, Everettsville, Rivesville, Lowesville, N. tional, W. Va. Kotroczo L. György, Welch, W. Va. Lányi József, Red Dragon, W. Va. Lázár László, Elbert, Filbert, Gary Thorpe, W. Va.

Magyar András, Skelton, W. Va. Máté István, Weirton, W. Va., New Cumberland, W. Va., Hollidays Cove, W. Va., Follansbee, W. Va. Wellsburg, W. Va. Molnár Géza, Morgantown, W. Va. Mona, W. Va., Osage, W. Va. Purslove, W. Va., Jere, W. Va. Star City, W. Va., Sabraton, W. Va., Madsville, W. Va., Cassville, W. Va.

Nagy József, Glen Alum, W. Va. Pálfalvi E. Dénes, Colliers, W. Va. Sítku István, Williamson, W. Va. Soltész István, Helen, W. Va. PENNSYLVANIA
Julius Bakos, La Belle, Pa. Bódis Géza, Yatesboro, Rural Valley Nu Mine, Pa. Borsznyák József, Rossiter, Pa. Darnay József, Frederickstown és Vestaburg, Pa. Deák Mihály, Renton, Pa. Eperjessy István, Johnstown, Pa. Géczy Sándor, McAdoo, Pa. Ifj. Hadar Béni, McKeesport, Pa. Ifj. Király György, Russellton, Pa. Lukács János, Gallitzin, Pa. Molnár András, Van Meter, Pa. Nagy József, Marsteler, Pa. Stebestyén Vince, Lucerne Mines, Pa. Sittó János, Windber, Pa. Szakács Imre, Barneboro, Pa. Fernel Dániel, Clarksville, Pa. Schleininger József, Beaverdale, Pa. Dunlo Pa. és Loydell Pa. Torda András, Cairnbrook és Centra City, Pa.

Tóth János, Pittsburgh, Pa. Duquesne, Pa., Homestead, Pa., East Pittsburgh, Pa. Tóth Károly, Studa, Pa. Virág Gábor, Avella, Cuddy, Moran, Pa. Varga István, Latrobe, Pa. OHIO
Érsek József, Adena, Dillonvale, O. Holtyi Károly, Toledo, O. Pásztor János, Tiltonville, Rayland Smithfield, Yorkville, O. Kovács János, St. Clairsville, O. Molnár József, Gloucester, O. Rimár András, Warren, O. Tótván Pál, St. Clairsville és Barton, O.

ILLINOIS
Arvai András, Zeigler, Ill. Csiki Lajos, Harrisburg, Ill. Pécelk János, Colp, Ill. INDIANA
Menyhért István, Shepardsville, Ind. Clinton, Ind. Hernicz Lajos, South Bend, Ind. NEW YORK
Mihályi Zoltán, Glenfield, N. Y. KENTUCKY
Kabal János, Majestic, Ky. Lőrincz V. Lajos, Lynch, Ky. Markó József, Wheelwright, Ky. Tóbiás Sándor, McCar, Ky. Varga Sándor, Stone, Ky. és az egész Pond Greek völgye.

NEW JERSEY
Ifj. Dobos András, Pocahontas, Va. Fodor József, St. Paul, Va. Juhász Gáspár, Calvin, Va.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 32-İK OSZTÁLYA, GARY, W. VA.
Elnök Dudás Pál. Alelnök Szilágyi Mihály. Titkár-ügykezelő Magyar József, címe: Box 348, Gary, W. Va., kinek minden egyleti levél küldendő. Pót-ügykezelő Róth György. Kerületi delegátusok: Magyar József és Roth György. Pót-delegátusok: Bodnár István és Kanyók János. Beteglátogatóra kirendelhető minden tag és zászlótartókat az elnök nevez ki, mikor szükséges. Gyűléseit tartja minden hó első vasárnapján délután 2 órákor a Gary Red Cross Hallban.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 23-İK FIOKJA, POCAHONTAS, VA.
Elnök Nagy Gáspár. Alelnök Tóth Mihály. Titkár-pénztárnok Dobos András, Box 914, Pocahontas, Va. Ellenőr Angyal László. Beteglátogatók: Kozma Antal, Tóth Mihály, Id. Söss József. Zászlótartókat a szűk séghez képest a fiók elnöke nevez ki. Kerületi delegátusok Nagy Gáspár és Dobos András. Gyűléseit tartja minden hónap első péda után való vasárnap délután 2 órákor a Református Templom iskolatermében.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 509-İK FIOKJA, PRENTER, W. VA.
Gyűléseit tartja minden hónap második vasárnap délután.

Elnök Idős. Kun Mihály. Titkár-pénztárnok Domokos Mózes, Box 83, Prenter, W. Va., akinek címre küldendő a fiókokat érdeklő levelek és pénzküldemények. — Beteglátogatók: Kselli József és Farkas Józsefné. Kerületi delegátus Dorokos Mózes.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 293. OSZTÁLYA, THORPE, W. VA.
Fiókunk alakult 1916 március 12-én.

Gyűléseit tartja minden hónap első vasárnapján délután két óra kezdettel, Thorpe-n a Református Templom iskolatermében.

Elnök Kujbcs Mihály. Alelnök Bényei Lajos. Titkár és pénztárnok Kiss András, címe: Box 23, Thorpe, W. Va. Háromtagú bizottság: Szönyi István, Kanyók János és Ifj. Kujbcs Mihály. Beteglátogató a titkár, Kiss András. Kerületi delegátus Kujbcs Mihály.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 208-İK OSZTÁLYA, FILBERT, W. VA.
Gyűléseit tartja minden hónap első vasárnapján délután fél 2 órákor a római katolikus templom alatt.

Elnök Soltész József. Alelnök Papp András. Ügykezelő titkár Babus József, akinek minden levél küldendő és adnák címe: Box 141, Filbert, W. Va. Amerikai zászlótartó Soltész József. Magyar zászlótartó Bőröcs József. Gyász-zászlótartó Garai László. Ajtóőr Székely Sándor. Beteglátogató Bőröcs József.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 343-İK OSZTÁLYA
SO. WILLIAMSON, W. VA.
Gyűléseit tartja minden hó első fizetés nap után vasárnap délután egy óra kezdettel a bányatársaság Recreation Halljában, New Camp, Ky.

Elnök Id. Sítku István. Alelnök Id. Dudás József. Titkár-pénztárnok és a gyermekosztály vezetője Stephen Younger, Box 255, Williamson, W. Va., kinek címre a kültárgókat a havidíjak küldendő. Számvévk: Dóka András, Dóka Dániel és Mayerchák Pál. Beteglátogatót adott esetben a titkár jelölti.

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 482. FIOKJA, WHITESVILLE, W. VA.
Gyűléseit tartja minden harmadik hónap második vasárnapján délután 2 órákor Red Dragonban, az iskolatermében.

Elnök Farnér Géza. Jegyző Idős Lengyel István. Titkár-pénztárnok Louis Gall, Box 7, Red Dragon, W. Va. Kerületi delegátus Louis Gall. Beteglátogatók: Red Dragonon Lányi József; Whitesvillen Karvenszky Lajos; High Coalon Lengyel István.

EGYLETI KALAUZOK

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 32-İK OSZTÁLYA, GARY, W. VA.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 350-İK FIOKJA, HOLDEN, W. VA.

Elnök Kelemen Imre. Alelnök Kovács János. Titkár-pénztárnok Siller József, címe P. O. Box 269 Holden, W. Va., kinek minden egyleti levél küldendő. Kerületi delegátus Tarsoly Sándor. Pót-delegátus Kelemen Imre. Számvizsgálók B. Kovács János és Bokkon József. Beteglátogatót a titkár nevez ki, amikor szükséges. Gyűléseit tartja negyedévenként 24-ik vasárnap délután 2 óra kezdettel elnökünk házában, a 418 számú ház a 14-es plézen, Whitmans, W. Va.

BRIDGEPORTI SZÖVETSÉG 373-İK OSZTÁLYA LOGAN, W. VA.

Elnök Zékány Sándor. Alelnök Sebestény József. Titkár-pénztárnok Gyöngyösi János, kinek címe: Box 1343, Logan, W. Va., — minden pénzküldemény, havi díj, stb. a pénztárnok címére küldendő. Jegyző-ellenőr Wagner András. Számvizsgálók Sebestény József és Szepesi István. — Gyűlés minden hónap első vasárnapján délután két órákor a General Kórház mellett épületben, ahol a Verhovay gyűléseket is tartják.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 23-İK FIOKJA, POCAHONTAS, VA.

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 248. FIOKJA, MONAVILLE, W. VA.

Elnök Nagy Gáspár. Alelnök Tóth Mihály. Titkár-pénztárnok Dobos András, Box 914, Pocahontas, Va. Ellenőr Angyal László. Beteglátogatók: Kozma Antal, Tóth Mihály, Id. Söss József. Zászlótartókat a szűk séghez képest a fiók elnöke nevez ki. Kerületi delegátusok Nagy Gáspár és Dobos András. Gyűléseit tartja minden hónap első péda után való vasárnap délután 2 órákor a Református Templom iskolatermében.

Gyűléseit tartja minden hó első vasárnapján a Frank Varga helyiségében, Loganban, délután 2 óra kezdettel. Elnök Wagner András. Alelnök Iván Lajos. Titkár-pénztárnok Vizi János, akinek minden a fiókot érdeklő levelek küldendő, címe: Box 272, Logan, W. Va. Jegyző-ellenőr Ifj. András. Számvizsgáló bizottság: Angalet Deszö, Szűcs József, Iván Lajos, Vigalmi bizottsági tagok: Wagner András, Angalet Deszö és Vizi János. Beteglátogatókat és zászlótartókat a titkár-pénztárnok esetenként nevez ki.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 509-İK FIOKJA, PRENTER, W. VA.

A CONGOI ELSŐ RÁKÓCI FERENC BANYÁSZ BETEGS. EGYLET

Gyűléseit tartja minden hónap második vasárnap délután.

Alakult 1894 Január hó 11-én Székelyek: Congo, Ohio

Gyűléseit tartja minden hónap első vasárnapján délután két óra kezdettel, Thorpe-n a Református Templom iskolatermében.

Gyűléseit tartja minden hó harmadik vasárnapján a Ref. Templom alatti iskolában, Drakes, Ohio. Dicsőelő Bucsók András. Elnök Titka János. Alelnök Szántó János. Pénztárnok Haralyta János. Jegyző Titka Péter, kinek minden, az egyleti érdeklő levél küldendő, címe: Route 1, Conning, O. Pénztári titkár Pally János. Ellenőr Tóth V. István. Naplóvezető Varza András. Hármastagú bizottsági tagok: Pally János, Bodnár János, Kertész József. Beteglátogatók: Bucsók András és Lukács András. Teremőr Lukács András. Egyleti orvos Dr. James Miller. Hivatalos lap a Magyar Bányászlap.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 208-İK OSZTÁLYA, FILBERT, W. VA.

A MUNKÁS BETEGSEGÉLYZŐ SZÖVETSÉG 44-İK OSZTÁLYA DANTE, VA.

Elnök Kujbcs Mihály. Alelnök Bényei Lajos. Titkár és pénztárnok Kiss András, címe: Box 23, Thorpe, W. Va. Háromtagú bizottság: Szönyi István, Kanyók János és Ifj. Kujbcs Mihály. Beteglátogató a titkár, Kiss András. Kerületi delegátus Kujbcs Mihály.

Elnök Tompa János. Titkár és pénztárnok Id. Csaba János, Box 132, Dante, Va., akinek címre küldendő az osztályt érdeklő levelek. Beteg látogatókat a titkár nevez ki tábori-időre.

Gyűléseit tartja minden hónap első vasárnapján délután fél 2 órákor a római katolikus templom alatt.

Gyűléseit minden hónap harmadik vasárnapján tartja délután két óra kezdettel a titkár lakásán.

Elnök Soltész József. Alelnök Papp András. Ügykezelő titkár Babus József, akinek minden levél küldendő és adnák címe: Box 141, Filbert, W. Va. Amerikai zászlótartó Soltész József. Magyar zászlótartó Bőröcs József. Gyász-zászlótartó Garai László. Ajtóőr Székely Sándor. Beteglátogató Bőröcs József.

Elnök Elekes László. Titkár-pénztárnok Hornyák A. János, Box 555, Farmington, W. Va., akinek címre küldendő a Szövetséget érdeklő levelek. Betegek látogatásáról a titkár gondoskodik és nevez ki beteglátogatókat. Gyűléseit tartja minden hónap harmadik vasárnapján délután egy órákor a titkár lakásán.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 343-İK OSZTÁLYA
SO. WILLIAMSON, W. VA.
Gyűléseit tartja minden hó első fizetés nap után vasárnap délután egy óra kezdettel a bányatársaság Recreation Halljában, New Camp, Ky.

A MUNKÁS BETEGSEGÉLYZŐ SZÖVETSÉG 168-İK OSZTÁLYA FARMINGTON, W. VA.
Alakult 1924 November 9-én

Elnök Id. Sítku István. Alelnök Id. Dudás József. Titkár-pénztárnok és a gyermekosztály vezetője Stephen Younger, Box 255, Williamson, W. Va., kinek címre a kültárgókat a havidíjak küldendő. Számvévk: Dóka András, Dóka Dániel és Mayerchák Pál. Beteglátogatót adott esetben a titkár jelölti.

Elnök Elekes László. Titkár-pénztárnok Hornyák A. János, Box 555, Farmington, W. Va., akinek címre küldendő a Szövetséget érdeklő levelek. Betegek látogatásáról a titkár gondoskodik és nevez ki beteglátogatókat. Gyűléseit tartja minden hónap harmadik vasárnapján délután egy órákor a titkár lakásán.

Elnök Soltész József. Alelnök Papp András. Ügykezelő titkár Babus József, akinek minden levél küldendő és adnák címe: Box 141, Filbert, W. Va. Amerikai zászlótartó Soltész József. Magyar zászlótartó Bőröcs József. Gyász-zászlótartó Garai László. Ajtóőr Székely Sándor. Beteglátogató Bőröcs József.

Elnök Tompa János. Titkár és pénztárnok Id. Csaba János, Box 132, Dante, Va., akinek címre küldendő az osztályt érdeklő levelek. Beteg látogatókat a titkár nevez ki tábori-időre.

Gyűléseit tartja minden hónap első vasárnapján délután fél 2 órákor a római katolikus templom alatt.

Gyűléseit minden hónap harmadik vasárnapján tartja délután két óra kezdettel a titkár lakásán.

Elnök Soltész József. Alelnök Papp András. Ügykezelő titkár Babus József, akinek minden levél küldendő és adnák címe: Box 141, Filbert, W. Va. Amerikai zászlótartó Soltész József. Magyar zászlótartó Bőröcs József. Gyász-zászlótartó Garai László. Ajtóőr Székely Sándor. Beteglátogató Bőröcs József.

Elnök Elekes László. Titkár-pénztárnok Hornyák A. János, Box 555, Farmington, W. Va., akinek címre küldendő a Szövetséget érdeklő levelek. Betegek látogatásáról a titkár gondoskodik és nevez ki beteglátogatókat. Gyűléseit tartja minden hónap harmadik vasárnapján délután egy órákor a titkár lakásán.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 482. FIOKJA, WHITESVILLE, W. VA.

A MUNKÁS BETEGSEGÉLYZŐ SZÖVETSÉG 87-İK OSZTÁLYA MONAVILLE, W. VA.

Gyűléseit tartja minden hónap második vasárnapján délután 2 órákor Red Dragonban, az iskolatermében.

Elnök Farnér Géza. Jegyző Idős Lengyel István. Titkár-pénztárnok Louis Gall, Box 7, Red Dragon, W. Va. Kerületi delegátus Louis Gall. Beteglátogatók: Red Dragonon Lányi József; Whitesvillen Karvenszky Lajos; High Coalon Lengyel István.

Elnök Id. Sítku István. Alelnök Id. Dudás József. Titkár-pénztárnok és a gyermekosztály vezetője Stephen Younger, Box 255, Williamson, W. Va., kinek címre a kültárgókat a havidíjak küldendő. Számvévk: Dóka András, Dóka Dániel és Mayerchák Pál. Beteglátogatót adott esetben a titkár jelölti.

Elnök Elekes László. Titkár-pénztárnok Hornyák A. János, Box 555, Farmington, W. Va., akinek címre küldendő a Szövetséget érdeklő levelek. Betegek látogatásáról a titkár gondoskodik és nevez ki beteglátogatókat. Gyűléseit tartja minden hónap harmadik vasárnapján délután egy órákor a titkár lakásán.

Elnök Soltész József. Alelnök Papp András. Ügykezelő titkár Babus József, akinek minden levél küldendő és adnák címe: Box 141, Filbert, W. Va. Amerikai zászlótartó Soltész József. Magyar zászlótartó Bőröcs József. Gyász-zászlótartó Garai László. Ajtóőr Székely Sándor. Beteglátogató Bőröcs József.

Elnök Tompa János. Titkár és pénztárnok Id. Csaba János, Box 132, Dante, Va., akinek címre küldendő az osztályt érdeklő levelek. Beteg látogatókat a titkár nevez ki tábori-időre.

Gyűléseit tartja minden hónap első vasárnapján délután fél 2 órákor a római katolikus templom alatt.

Gyűléseit minden hónap harmadik vasárnapján tartja délután két óra kezdettel a titkár lakásán.

Elnök Soltész József. Alelnök Papp András. Ügykezelő titkár Babus József, akinek minden levél küldendő és adnák címe: Box 141, Filbert, W. Va. Amerikai zászlótartó Soltész József. Magyar zászlótartó Bőröcs József. Gyász-zászlótartó Garai László. Ajtóőr Székely Sándor. Beteglátogató Bőröcs József.